ISSN 1333-4360

Sol

Mamma mia!
(Naša grčka avantura)

Daske koje život znače

Prošećimo se Držićevim putevima!

Shakespeareovih i Cervantesovih 400

List Umjetničke škole Luke Sorkočevića
broj 8
školska godina 2015./2016.

impresum

Školski list Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik

Izdavač:
Umjetnička škola Luke Sorkočevića
Dubrovnik, Strossmayerova 3
tel/fax: 324 640 / 324 642
www.usls.hr
e-mail:sorgo@usls.hr

Za izdavača:
Dživo Brčić, prof.

Uredništvo:
Ivana Blažević, 3. r. , Ana Roko, 3. r.
Ivana Kodrič Kesovia, prof.

Suradnici:
Dafnie Nicole Joven Fernandez, 1. r.
Mihaela Kralj, 1. r.
Mara Šačić, 1. r.
Rea Vukosavić, 1. srednje
Marija Zvrko, 1. r.
Glorija Duždević, 2. r.
Anamarija Kasalo, 2. r.
Antun Milinković, 2. r.
Lidija Tomašković, 2. r.
Emanuela Trostmann, 2. r.
Jakov Varezić, 2. r.
Antonela Vlašić, 2. r.
Lovro Barišić, 3. r.
Tomislav Kralj, 3. r.
Milan Reddy Devlin, 3.r. (bivši učenik)
Karmen Rihter, 3. r.
Nikolina Rilović, 3. r.
Lucija Šimunović, 3. r.
Ivo Vodopija, 3. r.
Bruno Di Reda, 4. r.
Luka Jovica, 4. r.
Greta Knežević, 4. r.
Helena Radoš, 4. r.
Antun Nodilo, prof.

Lektorica:
Ivana Kodrič Kesovia, prof.

Grafičko rješenje naslovnice:
Ivana Kodrič Kesovia, prof.

Grafički urednik:
Maro Krile, prof.

Tehnička priprema:
Maro Krile, prof.

Tisak:
Fotostar

Desetljeće šutnje. Tišine. Želje.

Budimo se.

Snagom riječi i ljepotom slika podastiremo povijest kojom smo se prošetali godinu dana unatrag.

Čitatelju, ne misliš valjda da se bojimo vremena?

Ne! Mi pitamo.

Istražujemo.

Pronalazimo.

Prkosimo zaboravu!

Mi dišemo glasno, rukama razmičemo oblake.

Tražimo svjetla. Naše su oči željne topline, ljepote, umjetnosti...

Iako malobrojni, ustrajavamo.

Misao, riječ, slika, ton.

Mi stvaramo, propitkujemo, usavršavamo.

Mi jesmo!

Stoga, pridruži nam se!
Ne budi u sjeni!

Na stranicama ovim pronađi dio sebe.

Zavoli – ako želiš,

ali **ne mrzi** – ako ne razumiješ!

Vaše
uredništvo

sadržaj

Na početku puta **4**

- Intervju: Lorena Milina („Silente“)
- TEMA BROJA: Shakespeareovih i Cervantesovih 400
- „Labud s Avona“
- „Totus mundus agit histrionem“
- Juriš na vjetrenjače
- Pod zaštitom svetoga Vlaha

Važno je zakoraknuti **13**

- Radionica animiranog filma
- Glazbeno-poetska večer “S Tinom do zvijezda”
- “Umjetnost bez granica”- koncert komornih sastava.
- Koncert mješovitog orkestra srednje škole u ljetnikovcu Bunić Kaboga
- Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj
- Svečani koncert povodom Dana Glazbene škole Blagoja Berse iz Zagreba
- V. radionica Foruma mladih
- Svečani koncert povodom dana škole GU Elly Bašić iz Zagreba
- 20. gradsko natjecanje Hrvatskog Crvenog križa
- “TIŠINA, MOLIM!”

Biti drukčiji **18**

- *Bez umjetnosti okrutnost stvarnosti učinila bi ovaj svijet nepodnošljivim.* (G. B. Shaw)
- Očima objektiva

Pronaći mjesto pod suncem **22**

- Maturalac
- *Mamma mia!* (Naša grčka avantura)
- Posjet Vukovaru
- Ohrid – biser Makedonije

Ne odustajati **26**

- Daske koje život znače
- Speak english?
- Mediteran iz druge perspektive

Otvoriti vidike **29**

- Artemisia Gentileschi
- Recenzija filma „Donnie Darko“
- Sorkočevići
- Prošećimo se Držićevim putevima!
- Singularia tantum

Pobijediti samoga sebe **34**

- 53. regionalno natjecanje komornih sastava - Split
- Međunarodni gitaristički festival „Zagreb Guitar Festival“
- 54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa - GUDAČI - REGIJA JUG, Zadar 13. - 15. veljače
- 54. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, Zagreb 11. - 19. ožujka
- 54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa - UDARALJKE - Zagreb 14. veljače
- 54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa - PUHAČI - REGIJA JUG, Imotski 18. - 20. veljače
- Koncert učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom
- Međunarodno natjecanje „Rudolf Matz“
- Porečki tirando con pizzicato 2016.
- “Daleki akordi“
- Međunarodno natjecanje puhača Varaždin „woodwind & brass“
- Međunarodno natjecanje InterDanceFEST
- 1. međunarodno natjecanje mladih pijanista

Uživati **39**

- Noć za pamćenje
- Glazba i nakon svega
- Muško-ženska prijateljstva – jesu li moguća?
- *Sapienti sat.* (*Pametnome dosta.*)

- Maturanti – generacija 2015./2016.

Sorgo broj 8 - školska godina 2015./2016.

Intervju:
LORENA MILINA ("Silente")

Dragi naši učenici i profesori, u nastavku vam donosimo intervju s Lorenom Milinom, profesoricom violine u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića i članicom grupe „Silente". To je jedna od najpopularnijih novih glazbenih grupa u Hrvatskoj. Sačinjavaju je mladi, talentirani ljudi, puni umjetničke imaginacije i prije svega želje za stvaranjem kvalitetne glazbe.

Fotografije: Dario Bandur

■ **Lorena, članica ste grupe „Silente", jedne od najupečatljivijih i najoriginalnjih grupa u Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Doživljavate veliku pozornost i publike i kritike. Zanimalo bi nas je li ovaj „rasplet događaja" ispunjenje Vašeg sna?**
Čovjek sanjari dok je živ. Čim ispunim jedan cilj krećem prema novom. Ovo sa „Silenteom" definitivno je neki vid ispunjenja, ali čeka nas još puno toga. Korak po korak.

■ **Bili ste učenica Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Koliko je ona imala utjecaja na Vaš životni put?**
U toj školi sam se odgajala i odrastala. Uz svoje najdraže roditelje glavnu ulogu imali su baš ti kameni zidovi i ljudi unutar njih. Svi profesori, od kojih posebno mjesto zaslužuje moj profesor violine Boris Krasovac, kolege, prijatelji... druženja u đardinu škole, kasne probe navečer... Bilo mi je divno. Sada je super, ali to srednjoškolsko razdoblje bilo je izvanredno. Toga sam, srećom, i onda bila svjesna.

■ **Uspijevate li uskladiti obveze banda s poslom, s obzirom da ste sada i profesorica violine u našoj školi? Predstavlja li to problem?**
Zasada sve dobro teče. Imam divne đake koji razumiju da profesorica nekada mora otputovati pa napravimo nadoknadu nekim drugim danima. Srećom pa su koncerti najčešće preko vikenda.

■ **Kako Vaši učenici reagiraju na činjenicu da im je profesorica popularna? Traže li Vas njihova braća, sestre ili prijatelji možda autogram?**
Jako su pristojni i vrlo malo ispituju o „Silenteu". Tu i tamo potpišem neki autogram, ali to mi ionako ne predstavlja problem.

■ **Malo se koja grupa može pohvaliti violinom u svom sastavu. Kako je uopće došlo do te ideje?**
Dečki jednostavno vole taj zvuk. Oduvijek su htjeli violinu u bendu. Od samog početka violina i jest s njima, još dok su/smo bili „Silent".

■ **Albumi „Lovac na čudesa“ i „Neće rijeka zrakom teći“ nose zanimljive naslove, kao i mnoge pjesme unutar njih. Tko piše riječi vaših pjesama? Tko stvara glazbu?**
Sanin piše ove sanjive i magične tekstove, a oni dobiju svoju punu snagu kada Tibor napravi glazbu. Onda zajednički na probama napravimo aranžmane i svatko da svoj pečat za kraj.

■ **Nama su jako dobro poznati počeci grupe „Silente“, svirke u Klubu mladih Orlando... Vi ste postali uzor mnogim mladima, pa tako i učenicima naše škole. Dokazali ste da se snovi ostvaruju. Što je po Vama potrebno za uspjeh?**
Ovisi što mislimo kada kažemo „uspjeh“. Smatram da su uspješni svi koji se trude napraviti nešto svoje, autorsko, posebno i drugačije. Bitno je zaista vjerovati u sebe i biti uporan. Nama je trebalo šest godina prije nego nas je netko izvan Dubrovnika uopće htio čuti. Tek onda dobili smo prostor za razvijanje svoje kreativnosti pod reflektorima. Mnogo rada, želje i pozitivne energije pokrenulo je tri tisuće ljudi koji su vjerno čekali pred vratima male dvorane zagrebačkog Doma sportova. Isto tako priznajem da je potrebno i malo sreće. Nismo mi bili puno drugačiji prije spota za pjesmu „Terca na tišinu“. Album „Lovac na čudesa“ postojao je već neko vrijeme i pjesme su kasnije bile minimalno izmijenjene, ali trebao se dogoditi pravi moment. Da nas pravi ljudi usmjere i da se spoje ti neobični „X-faktori“.

■ **Sad malo o prijateljstvima i ljubavima. Koliko je teško imati privatan život uz sve obveze u bendu, mnoga gostovanja, koncerte...?**
Moram priznati da je teško. Možda oni i uspiju nekako preko tjedna, ali ja radim u školi pa sam potpuno zauzeta. Koliko god da uživam u svemu tome nestrpljivo iščekujem praznike da se naspavam i... odem na neku kafu. :)

■ **Je li teško održavati skladne odnose u bendu? Dogode li se kada kakve nesuglasice u pogledu odabira pjesama i slično?**
Nas je šestero i često se dogodi da imamo suprotna mišljenja, ali uvijek se lijepo dogovorimo. Ima to i pozitivne strane; dobro razmislimo prije bilo kojeg poteza, a čini mi se da su, zasada, potezi dosta uspješni.

■ **Kako je prošao vaš nastup u zagrebačkom Domu sportova 20. veljače?**
Bilo je čarobno. Toliko ljudi koji su došli samo zbog nas. Ne znam jesmo li mi bili sve bolji kako su oni bili sve glasniji ili obrnuto, svakako neprocjenjiv doživljaj.

■ **Lorena, najljepša Vam hvala na vremenu koje ste izdvojili za ovaj razgovor. Želite li nešto poručiti učenicima naše škole, s obzirom da su i oni svoj život posvetili umjetnosti, baš kao i Vi?**
Budite sigurni u sebe, uporni, marljivi, ali prije svega, sve što radite radite sretni. Trnovit je put umjetnika, ali na silu nema umjetnosti. Bitno je ostati vedar. Želim vam uspješnu budućnost!

Ivana Blažević i Ana Roko, 3. srednje

TEMA BROJA:

Shakespeareovih i Cervantesovih 400

Renesansa (franc. *renaissance*: obnova, preporod) je naziv za razdoblje u europskoj kulturi 15./16. st. koje je težilo obnovi antičkih kulturnih zasada, razvoju novih umjetničkih oblika te postupnoj afirmaciji individualizma ostvarena u koncepciji velikog umjetnika, odnosno svestrana, intelektualno radoznala, čovjeka (tal. *uomo universale*).
William Shakespeare i Miguel de Cervantes Saavedra dva su najveća renesansna književnika. Njihova su djela među najpoznatijim djelima svjetske književnost, a i danas se rado čitaju i izvode. Ovi su autori živjeli u istom vremenu, stvorili djela od iznimne važnosti, a njihovi su se životi igrom sudbine ugasili iste 1616. godine pa je 2016. godina upravo ona u kojoj, kroz različite programe i manifestacije, obilježavamo 400. godišnjicu njihove smrti.

„Labud s Avona“

Iako je William Shakespeare jedan od najpoznatijih književnika svih vremena, o njegovom se životu zna jako malo, stoga svaka njegova biografija sadrži samo pet posto činjenica, a ostalo su samo nagađanja. Poznati su nam samo neki dijelovi njegovog života o kojima uglavnom saznajemo iz raznih dokumenata.
Rođen je krajem travnja 1564. godine u Stratfordu na Avonu u uglednoj obitelji. Smatra se da je pohađao gimnaziju u rodnome mjestu zbog njegovog poznavanja grčke i rimske književnosti. Sljedeća poznata godina o njemu je 1582. kada se oženio s Annom Hathaway s kojom je imao troje djece. Nakon toga ponovno slijedi tajnovito razdoblje iz kojeg nemamo nikakvih informacija o njegovu životu, ali zna se da je oko 1585. godine otišao u London gdje nastaju neka od najslavnijih djela svjetske književnosti. Tamo je uz pisanje i izvođenje drama bio i suvlasnik poznatog kazališta „‘Globe“.
Na svu sreću, sačuvan je veliki broj njegovih djela. Napisao je 154 soneta, nekoliko pjesama te 34 drame, među kojima su svima poznate *Romeo i Julija*, *Hamlet*, *San Ivanjske noći*, *Kralj Lear* te mnoge druge. U početku svog stvaralaštva piše komedije i povijesne drame, ali kasnije piše sve više tragedija od kojih su neke i odraz tragičnih događaja unutar njegove obitelji (smrt sina Hamneta).
Život velikoga Williama Shakespearea završava u rodnom mu gradu Stratfordu 1616. godine gdje je i pokopan u crkvi Svetog Trojstva. Iznad groba postavljena je spomen ploča na kojoj piše: *Po mudrosti Nestor, po genijalnosti Sokrat, po umjetnosti Vergilije. Zemlja pokriva, narod plače, a Olimp ga ima.*
U okviru svjetskog obilježavanja 400. obljetnice smrti najistaknutijeg engleskog pisca i dramatičara Williama Shakespearea, u dubrovačkom se kinu Visia mogla pogledati projekcija uprizorenja tragedije *Hamlet* londonskog Nacionalnog teatra. Ovo je djelo zasigurno jedno od najslavnijih djela ikad napisanih u svjetskoj književnosti.
Predstavu su pogledali učenici prvog i drugog razreda Umjetničke škole Luke Sorkočevića, 20. veljače 2016. godine. Glavna uloga u predstavi pripala je glumcu Benedictu Cumberbatchu (*Sherlock*, *Dvanaest godina ropstva*, *Star Trek: Into Darkness*, *Okajanje*). Ova se predstava, redateljice Lyndsey Turner i producentice Sonie Friedman, prikazuje u četrdesetak zemalja diljem svijeta, a za hrvatsku je publiku predstava podnaslovljena na hrvatski jezik. Uz Benedicta Cumberbatcha u predstavi glume još i Ciarán Hinds (Klaudije), Anastasia Hille (Gertruda), Jim Norton (Polonije), Siân Brooke (Ofelija), Kobna Holdbrook-Smith (Laert), Karl Johnson (Duh Hamletova oca) i drugi.
Učenike se predstava jako dojmila, a neke od njihovih impresija možete pročitati u nastavku.

Antun Milinković, 2. srednje

Predstava mi se jako svidjela, ne samo zbog Cumberbatchove emocionalne i savršene izvedbe, nego i zbog odlično napravljene scene, specijalnih efekata, napetih trenutaka, glazbe... Inače sam ljubitelj Shakespeareovih djela, što znači da mi „Hamlet“ nije stran. S uzbuđenjem sam čekala pojedine trenutke da se dogode i nisam bila razočarana njihovom izvedbom.

Mihaela Kralj, 1. srednje

„Hamlet“ mi se jako svidio. Bilo je super jer smo svi bili zajedno. Jedini problem je predugo trajanje predstave. Glumci su bili odlični, ne mogu vjerovati da su sve te riječi zapamtili. Najdraži mi je dio kada je Hamlet plesao i pjevao s vojinicima. Jedino što ne volim je kada glumci previše burno reagiraju, previše plaču, mislim znam da je tragedila, ali... Ofelija je odlično odglumila bol zbog očeve smrti. Nisam pročitala knjigu pa mi je bilo malo teže shvatiti radnju, ali unatoč tome lijepo smo se zabavili i nešto naučili.

Dafnie Nicole Joven Fernandez, 1. srednje

Predstava je bila zanimljiva, ali da bi je shvatio trebao si se dosta potruditi. Jako mi se svidjela scenografija i upotrebljavanje specijalnih efekata, a glumci su posebno dobro odglumili svoje uloge. Kostimografija nije bila iz Shakespeareovog vremena, ali mi se svejedno svidjela. Na glumcima se mogao vidjeti golemi trud i velika profesionalnost. Neke su scene ostavile poseban utisak na mene zbog vrlo realnog dočaravanja prizora. Nemam posebne zamjerke i voljela bih pogledati još neku ovako dobru predstavu.

Rea Vukosavić, 1. srednje

Shakespeareov „Hamlet“ kojeg sam imala priliku pogledati, zadivio me na mnoge načine. Glumci su bili izvanredni, način na koji su oživjeli likove bio je nevjerojatan. Glavni glumac nije samo odglumio Hamleta, on je zajedno s tim likom osjećao svu patnju i bol, ljutnju i tugu. Sam je Shakespeare kroz njega govorio, činilo mi se kao da ga je obuzeo taj lik, kao da ispred mene ne ostoji običan glumac nego sam Hamlet. Veoma su me se dojmili Hamletovi monolozi, u tim je trenutcima vrijeme stajalo, a svjetlost koja je isticala Hamleta, savršeno je otkrivala sjene ljudi oko njega.

Lidija Tomašković, 2. srednje

Pogled, potez, mrak. Za bogatim pozlaćenim stolom sjede stanovnici dvora i pokretima ruku čine blagi pljesak. Hamletova pojava situirana je u mraku. „To be, or not to be: that is the question.“, njegov glas odjekuje kroz tamu, ali čini se da ga nitko ne čuje, u igri svjetla i sjene gosti nastavljaju svoju isprogramiranu rutinu pogledavajući umornim i prozirnim očima prema donjim zakutcima dvorca. Prizor polako nestaje...

Lijepa djevojka kratke, pomalo neuredne kose sjedi za stolom i čeka. Duga bijela haljina ističe joj modroplave oči... baca nostalgičan pogled prema prašnjavom smeđem pianinu i naposljetku promijeni putanju svoga kretanja ka baroknom stolčiću što je uz njega stajao. Drhtavom rukom prelazi preko blijedog, gotovo nepomičnog lica, nastojeći pritom disati uz ritam starog zidnog sata...

Emanuela Trostmann, 2. srednje

Glumci su bili odlični, a posebno glavni glumac, Benedict Cumberbatch. Svojom živahnošću i čvrstoćom emocija ostavio je na mene najveći utisak. Snaga glasa, pokreta, čista profesionalnost kojom je zračio nije se mijenjala tijekom cijele predstave. Čim je stupio na pozornicu postao je Hamlet i to je bio doživljaj sam po sebi. Pozornica je bila neprocjenjivo dobra, svaka je scena bila dočarana točno onako kako treba. U to jedno mjesto stala je Danska. Predstava je odrađena nepogrešivo, iznimno profesionalno, a glumci su za svoj uloženi trud zaslužili puno više od pljeska.

Anamarija Kasalo, 2. srednje

Totus mundus agit histrionem
(Cijeli svijet glumi.)

Povodom obilježavanja 400. godišnjice smrti Williama Shakespearea i Miguela de Cervantesa, Dubrovačke su knjižnice, u suradnji sa srednjim školama grada Dubrovnika, organizirale „Dane Williama Shakespearea u Dubrovačkim knjižnicama“, manifestaciju koja je trajala od 19. do 21. travnja 2016. godine. U programima su sudjelovali učenici Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića s pravom javnosti, Ekonomske i trgovačke škole, Gimnazije Dubrovnik i Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Program je bio podijeljen u tri dijela. Prva je večer bila posvećena glazbeno-scenskim nastupima pod nazivom „Cijeli svijet je pozornica“, druga „Pub kvizu“, a treća, ujedno i posljednja, slikovito nazvana „Na toj strani leži ludilo“, bila je rezervirana za izvedbe šaljivih igrokaza i parodija Shakespearea.

Učenici drugog razreda srednje, Lidija Tomašković, Emanuela Trostmann, Antonela Vlašić, Antun Milinković i Jakov Varezić, predstavljali su našu školu na „Pub kvizu“. Osvojivši prvo mjesto pokazali su veliko znanje u kategorijama opće kulture, povijesti i geografije, a osobito u središnjoj temi posvećenoj Shakespeareu.

Emanuela Trostmann, 2. srednje

Juriš na vjetrenjače

Ni tuga, ni radost ne traju predugo. Kada tuga dugo traje to samo znači da je sreća na vidiku.

(Miguel de Cervantes, *Don Quijote*)

1616. umro je jedan od najveći pisaca svjetske književnosti, Miguel de Cervantes Saavedra pa se ove, 2016. godine, obilježava 400. godišnjica njegove smrti. Cervantes je napisao dosta, ali ostao je najpoznatiji po otužnom vitezu od Manche koji se bori s vjetrenjačama, slugi Sanchu Panzi i konju Rocinanti, obožavanoj Dulcineji i mnogim drugim likovima i epizodama iz slavnog klasika *Bistri vitez Don Quijote od Manche*.

Cervantes je rođen 29. rujna 1547. godine u malom mjestu Alcala de Henares, nedaleko od Madrida, u velikoj obitelji koja je bila nižeg društvenog položaja. Tijekom rane mladosti često je sa svojom obitelji mijenjao mjesto boravka. Nakon školovanja u Madridu, isprva je bio kardinalov tajnik. Godine 1570. stupa u vojsku, a već sljedeće godine sudjeluje u poznatoj pomorskoj bitci kod Lepanta, gdje je flota „Svete Lige", koalicije europskih katoličkih država, porazila glavnu flotu Osmanskog carstva. U toj bitci, koja je trajala pet sati, Cervantes je zadobio ozljede ruke, ramena i prsa.

Godine 1575. vraća se u domovinu i nada se promaknuću. Međutim na povratku su brod napali gusari pa je zajedno s bratom odveden je u Alžir, gdje je zatočen. Smatrajući ga uglednom i važnom osobom (jer je znao čitati i pisati), za njega su tražili vrlo visoku otkupninu koju njegova siromašna obitelj nije mogla prikupiti. Ostao je punih pet godina u zatočeništvu. Kada se vratio u Španjolsku počinje raditi na svojim djelima. Ipak, nije se upio nametnuti čitateljskoj publici, a nakon očeve smrti i raznih financijskih poteškoća te neuspješnih poslova, biva uhićen i odveden u zatvor gdje je i počeo pisati prva poglavlja *Don Quijotea*, romana u kojem parodira srednjovjekovne viteške romane. Nakon prvog dijela *Don Quijotea* piše poeme i novele, no uvidjevši da je postigao veliki uspjeh prvim dijelom ovog slavnog romana, odlučuje se na pisanje drugog dijela. Ovaj je roman jedna od najprevođenijih knjiga na svijetu.

Don Quijote nije samo obični viteški roman, to je i pikarski i pastoralni roman u kojem se problematizira sukob pojedinca i okoline, sukob uzvišenih ideala i stvarnosti (*donkihotizam*), a život je upravo to, borba, ustrajavanje, padanje i ustajanje, život je juriš na vjetrenjače.

Jakov Varezić, 2. srednje

Pod zaštitom svetoga Vlaha

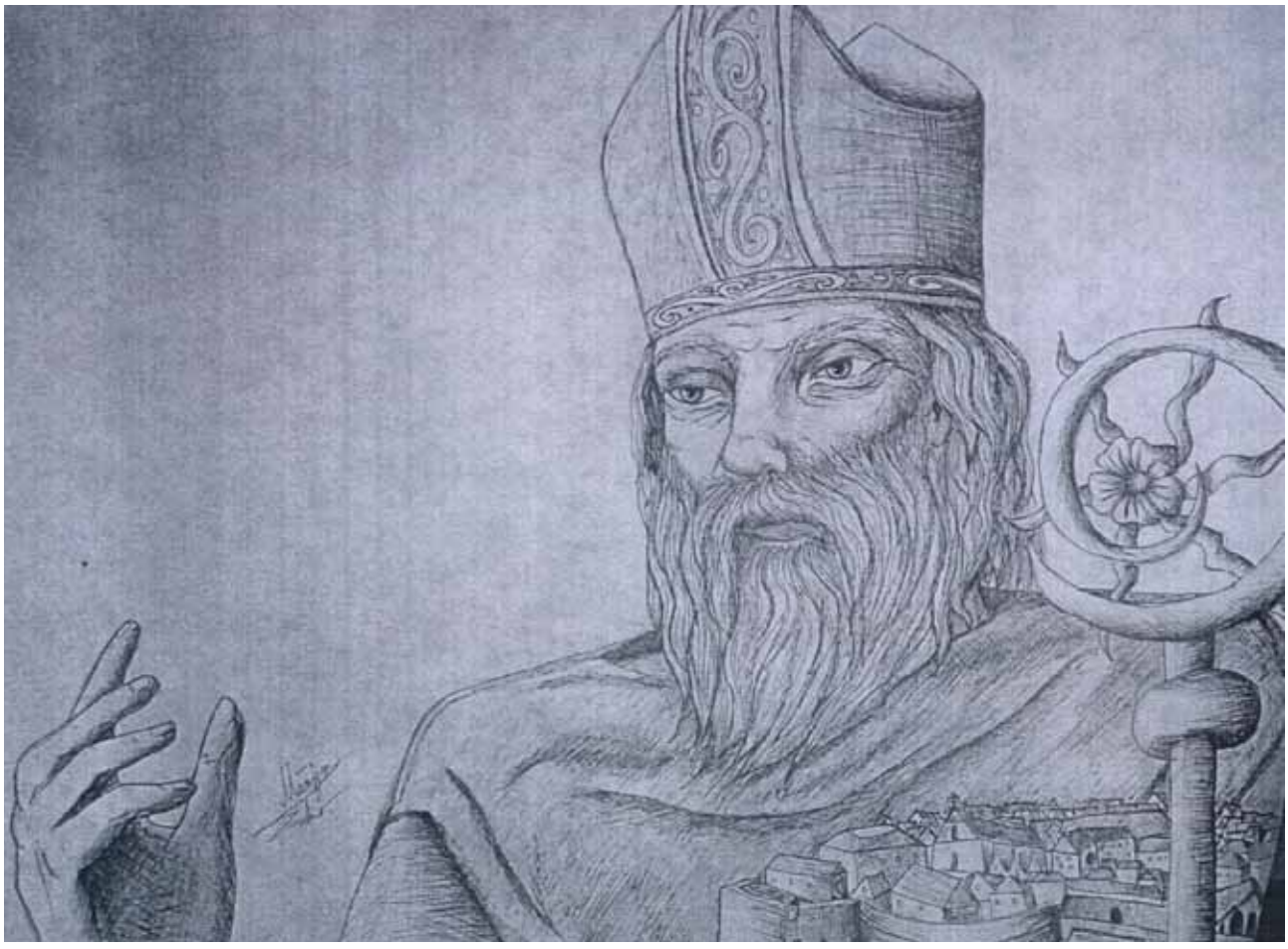

Marija Zvrko, I. srednje

Sveti Vlaho

Svima nama poznat starac,
Sveti Vlaho naš svetac i parac.

S bijelih oblaka i plavetnog neba,
On nas čuva i blagim pogledom gleda.

Naš Grad, svoj Grad na ruci nosi,
i zaštitu za svoj puk u Boga prosi.

Stoljećima, kad Sunce grije i kada hladna bura vije,
Kad valovi buče i kada kiša lije
Sveti Vlaho uvijek tu za nas bdije.

Od bolesti grla, rata i svijeh zala,
naš svetac i parac nas čuva,
i zato ti sveti vlaho, velika hvala.

Živio sveti Vlaho!

Mara Šačić, 1. srednje

2016. godina ostat će zapamćena po nekoliko obljetnica, a to su 300. obljetnica završetka izgradnje sadašnje crkve sv. Vlaha, 600. obljetnica dubrovačkog zakona o ukidanju trgovanja robljem, 990. obljetnica dolaska relikvija glave sv. Vlaha u Grad i 1700. obljetnica mučeništva i smrti svetog Vlaha. Sve je ovo razlog zbog čega je ova Godina milosrđa proglašena i Godinom sv. Vlaha.

Stoljećima je mudri sebastski liječnik sv. Vlaho više no prepoznatljiv simbol Grada podno Srđa. Štovanje ovog sveca, započeto davne 972. godine, duboko je ukorijenjeno u srcima dubrovačkih obitelji, ali i ne samo njih. Mnogo je onih koji se 3. veljače zapute prema Dubrovniku kako bi se zahvalili ili pak potražili pomoć svog dragog sveca.
Pod njegovim su okriljem i zaštitom ozdravljali mnogi, pod njegovom je rukom opstao i sam Grad, stoljećima odolijevajući neprijateljima, i s kopna i s mora.

U obilježavanje svetkovine svetoga Vlaha uključile su se mnoge vjerske i svjetovne ogranizacije i ustanove pa tako i Dubrovačke knjižnice. Udruživši se s Udrugom za razvoj civilnog društva BONSAI, pokrenut je zajednički projekt

pod nazivom „Kreativno znanje“ s ciljem promicanja znanja, knjige i kulture čitanja, poticanja kreativnosti kod mladih te razvoja volonterstva.

Realizacija projekta „Kreativno znanje“ započela je održavanjem kviza za srednjoškolce 27. siječnja 2016. godine u Znanstvenoj knjižnici. Na tematskom kvizu posvećenom sv.Vlahu sudjelovala su četiri tima, jedan iz Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića s pravom javnosti, dva iz Gimnazije Dubrovnik te jedan iz naše škole. Umjetničku školu predstavljali su sljedeći učenici: Lovro Barišić, 3. srednje, Nikola Bašić, 3. srednje, Bruno Di Reda, 4. srednje i Matej Lisičić, također 4. srednje.
Najviše znanja pokazali su članovi tima Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića s pravom javnosti.

Drugi značajan događaj posvećen sv. Vlahu bio je recitatorski turnir učenika dubrovačkih srednjih škola, održan 5. veljače 2016. godine, u dvorani Ivana Pavla II. u Dubrovniku. Ovim su se činom i dubrovački srednjoškolci uključili u obilježavanje 1700. obljetnice mučeništva i smrti sv. Vlaha.

Prvo mjesto stručnog žirija, čiji su članovi bili rektor crkve sv. Vlaha mons. Toma Lučić te dvije profesorice hrvatskog jezika i književnosti, Milka Macan i Ivana Obradović, osvojila je Lidija Brajčić iz Biskupijske klasične gimnazije s pravom javnosti pjesmom Luka Paljetka *Tihi noćni razgovor tete Ane s njezinim i našim Parcem sv. Vlahom.* Drugo mjesto osvojila je Antonela Đuraš iz Obrtničke i tehničke škole s istom pjesmom, a treće mjesto Katarina Handabaka iz Gimnazije Dubrovnik tekstom Iva Vojnovića *Hvala ti, sv. Vlaho*.

I publika je imala svoje favorite, tako je prvo mjesto učeničkog žirija osvojila već nagrađena Antonela Đuraš, drugo mjesto Luka Kovač iz Pomorsko-tehničke škole pjesmom Maria Nardellija *Festa sv. Vlaha*, dok su treće mjesto podijelile već nagrađena Lidija Brajčić te iz Turističke i ugostiteljske škole Klaudija Putica pjesmom Luka Paljetka *Tihi noćni razgovor tete Ane s njezinim i našim Parcem sv. Vlahom*.

Nagrade je učenicima uručio generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. dr. Petar Palić koji je tom prilikom prenio pozdrave dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića te zahvalio svim sudionicima završivši riječima: *Kao što je sv. Vlaho bio dio života ovih ljudi čije ste vi pjesme čitali, želio bih da sve to postane i dio vašeg života i sve nas prati njegov zagovor.*

Našu školu predstavljale su dvije učenice 3. razreda srednje, Ivana Blažević (M. Nardelli: *Festa sv. Vlaha*) i Ana Roko (J. Fiamengo, *Dubrovačka proljeća*).

Iz svake od devet dubrovačkih srednjih škola natjecalo se po dvoje učenika, a iz svake škole po deset učenika bilo je u ulozi žirija pa je učenički žiri imao čak 90 učenika.
U glazbenom dijelu večeri nastupila su tri učenika Umjetničke škole: Jakov Varezić za saksofonom, Jakov Sekula za violinom, a Antun Milinović za klavijaturama, dok je vokalnom izvedbom sudjelovala Mara Margaretić iz Ekonomske i trgovačke škole.

Ivana Blažević i Ana Roko, 3. srednje

Fotografirala: Nikolina Rilović, 3. srednje

Radionica animiranog filma

DUFF – Filmski festival djece i mladeži zemalja Mediterana promiče i potiče filmsko stvaralaštvo djece i mladih. Organizatori festivala su Kinematografi Dubrovnik i Udruga za promicanje medijske kulture Luža. Već četvrtu godinu za redom ovaj Festival privlači pozornost mnogih zaljubljenika u filmsku umjetnost. U vremenskom trajanju od 15. do 18. listopada 2015. godine, posjetitelji su mogli uživati u brojnim filmskim projekcijama, ali i radionicama izrade animiranih, dokumentarnih i igranih filmova.

Nekoliko učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića, 16. i 17. listopada 2015. godine, sudjelovalo je na radionici animiranog filma koja se odvijala u udruzi Deša u prostorima Lazareta. Radionicu je predvodila Jasminka Bijelić Ljubić koja od 1998. radi u Školi animiranog filma u Čakovcu. ŠAF je jedan od najstarijih hrvatskih kinoklubova (osnovan 1975. g.) koji okuplja djecu i mlade s ciljem kreativnog provođenja slobodnog vremena u izradi animiranih filmova. Gospođa Jasminka Bijelić Ljubić već dugo godina sudjeluje u svim područjima klupske djelatnosti, produkciji animiranih filmova, filmsko-pedagoškom radu, prezentaciji kluba, sudjelovanju na festivalima, filmskim radionicama itd. Želja joj je bila naučiti učenike kako napraviti animirani film, a budući da za to nije bilo dovoljno vremena, napravi su kratki filmić koji prikazuje dijelove grada Dubrovnika. Film je rađen posebnom tehnikom za koju je bila potrebna kava. Radilo se postepeno, korak po korak, svaka se slika, zabilježena kamerom, automatski prenosila na laptop. Tako je na kraju nastao film.

Ovo zabavno i zanimljivo iskustvo svakako bi bilo lijepo ponoviti pa se stoga nadamo da će učenici naše škole ponovno imati priliku okušati se u nečemu ovako kreativnom.

Ivana Blažević i Ana Roko, 3. srednje

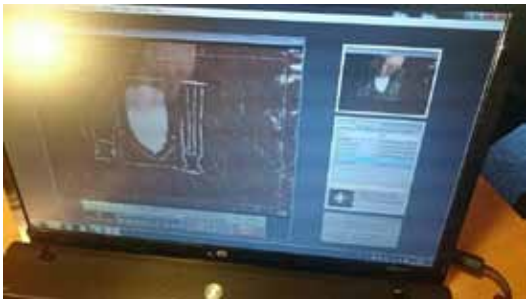

Glazbeno-poetska večer
"S Tinom do zvijezda"

Poezija otkriva mnogo o nama, čitajući ju ona obogaćuje naše živote. Hrvatska se književnost može pohvaliti mnogim velikim pjesnicima, Antunom Gustavom Matošem, Silvijem Strahimirom Kranjčevićem, Miroslavom Krležom i mnogim drugima, starijim i mlađim.

Augustin Tin Ujević, hrvatski pjesnik rođen u Vrgorcu 1891. godine, a umro u Zagrebu 1955. zasigurno je jedan od onih čija je poezija vječna.

13. studenoga 2015. godine u Čitaonici Narodne knjižnice u Dubrovniku, održana je glazbeno-poetska večer pod naslovom „S Tinom do zvijezda", upravo u čast ovom velikom pjesniku. Ova je večer bila ispunjena glazbom, prozom i poezijom, a nastupili su učenici dubrovačkih srednjih škola i time oživjeli djela Tina Ujevića povodom 60. godišnjice njegove smrti. Program je bio natjecateljskog karaktera, a pobijedili su učenici Umjetničke škole Luke Sorkočevića, Ana Roko, učenica 3. razreda srednje i Bruno Di Reda, učenik 4. srednje.

U nenatjecateljskom dijelu predstavili su se učenici osnovnih škola Lapad i Marin Držić, a cjelokupni program glazbom su popratili Nena Ćorak, Slobodan Begić, Naira Asatrjan, Jelena Kovačević, Sebastijan Vukosavić te učenici Klasične gimnazije i Umjetničke Škole Luke Sorkočevića.

Ovom glazbeno-poetskom večeri završeni su programi obilježavanja Mjeseca hrvatske knjige 2015. u Dubrovačkim knjižnicama Dubrovnik.

"Umjetnost bez granica"
koncert komornih sastava

29. studenog u Muzejima Meštrović u Splitu s početkom u 11 sati održan je zajednički koncert učenika Glazbene škole Josipa Hatzea iz Splita i učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, pobjednika 53. regionalnog natjecanja učenika i studenata glazbe u disciplini komorni sastavi.

Na koncertu je nastupio kvartet u sljedećem sastavu: Lucija Brautović, flauta, Barbara Ćorak, flauta, Nina Zvone, violončelo i Ana Bakija, klavir pod vodstvom prof. mentorice Đive Kušelj.

Koncert je dio ciklusa "Umjetnost bez granica", a organizirala ga je Glazbena škola Josipa Hatzea iz Splita.

Koncert mješovitog orkestra srednje škole u ljetnikovcu Bunić Kaboga

8. prosinca 2015. godine u ljetnikovcu Bunić-Kaboga, u sklopu programa "Božić u Kabogi", pod ravnanjem prof. Slobodana Begića koncert je održao mješoviti orkestar srednje škole i učenici solisti. Na koncertu su nastupili učenice Sara Žuvela (sopran), Marija Kristina Tomić (sopran) i mandolinistica Lucija Botica.

Svečani koncert povodom Dana Glazbene škole Blagoja Berse iz Zagreba

Jakov Varezić, učenik 2. razreda srednje škole, nastupio je 19. prosinca 2015. godine na svečanom koncertu povodom proslave dana Glazbene škole Blagoja Berse-Zagreb, u Hrvatskom glazbenom zavodu.
Jakov je izveo *Tableux de Provense*, P. Mauricea uz glasovirsku pratnju prof. Stefani Grbić.
Suradnja Umjetničke škole Luke Sorkočevića i Glazbene škole Blagoja Berse-Zagreb započela je još 2013. godine kada je u sklopu proslave Dana Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik na svečanom koncertu u Kneževu dvoru nastupio tadašnji maturant Glazbene škole Blagoja Berse - Zagreb klavirist Ivan Krpan.

Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj

Središnjica Matice hrvatske, 14. prosinca 2015. u Zagrebu, u sklopu ciklusa „Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj", organizirala je koncert učenica i učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik.
Na koncertu su nastupili: Meri Anastasov (violina), Vesna Palčok (violina), Patricia Ćorak (violina), Nina Zvone (violončelo), Barbara Ćorak (flauta), Lucija Brautović (flauta), Sara Žuvela (sopran) i Ana Bakija (glasovir) uz glasovirsku pratnju Stefani Grbić i Alberta Frke.
Na programu koncerta izvedene su skladbe Lhotke, Cossetta, Dešpalja, Rahmanjinova, Restija, Sorkočevića i Nene Ćorak, čiju je glazbenu zbirku 'Škatulica' dubrovački ogranak Matice hrvatske objavio u listopadu 2015. godine.

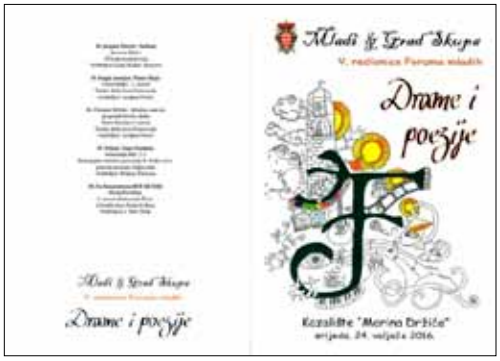

V. radionica Foruma mladih

Peta po redu radionica Foruma mladih pod nazivom "Drame i poezije!", održana je 24. veljače 2016. u Kazalištu Marina Držića. Učenici dubrovačkih osnovnih i srednjih škola i dramskih grupa izvodili su vlastite recitacije i scenska djela, kao i djela drugih autora. Forum mladih i ovaj je put okupio veliki broj talentiranih mladih sudionika koji su na ovaj način imali priliku prezentirati svoje radove. Program je organizirao Grad Dubrovnik, u suradnji s Kazalištem Marina Držića. Umjetničku školu Luke Sorkočevića Dubrovnik predstavljala je Karmen Rihter, učenica 3. razreda srednje. Karmen je recitirala pjesmu „Barbara" avangardnog pjesnika Jacquesa Preverta.

Svečani koncert povodom dana škole GU Elly Bašić iz Zagreba

Mandolinistica Lucija Botica, učenica 4. razreda srednje škole nastupila je u četvrtak 25. veljače na svečanom koncertu povodom proslave dana škole Glazbenog učilišta Elly Bašić iz Zagreba.
Koncert se održao u Hrvatskom glazbenom zavodu s početkom u 20 sati, a Lucija je tom prigodom izvela skladbu "Fantasia Poetica" Raffaelea Calacea uz glasovirsku pratnju prof. Stefani Grbić.

20. gradsko natjecanje Hrvatskog Crvenog križa

O tome koliko su učenici naše škole svestrani i svjesni važnosti brige jednih za druge svjedoči njihovo sudjelovanje na 20. gradskom natjecanju Hrvatskog Crvenog križa koje se održalo 12. ožujka 2016. godine u Dubrovniku, u Sportskoj dvorani u Gospinom polju. Cilj je ovog natjecanja edukacija mladih o pružanju pomoći unesrećenima i ranjenima u hitnim situacijama. Motivirani uvodnim riječima predsjednika Gradskog društva Crvenog križa Dubrovnik, gosp. Vicka Mihaljevića i ravnatelja Živka Šimunovića, učenici osnovnih i srednjih škola hrabro i odlučno upustili su se u ovo vrlo važno natjecanje. Natjecanje je održano u dvije kategorije: pomladak i mladež. Na njemu je sudjelovalo šesnaest ekipa iz osnovnih škola i osam ekipa iz srednjih škola.
U kategoriji mladež - srednje škole natjecale su se sljedeće škole: Biskupijska klasična gimnazija Ruđera Boškovića s pravom javnosti (mentorica: Bojana Hrstić), Gimnazija Dubrovnik (mentorica: Marina Sambrailo Ivanković), Medicinska škola Dubrovnik (mentorica: Marija Čupić), Obrtnička i tehnička škola Dubrovnik (mentorica: Marina Krželj), Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik (mentorica: Dalija Milić Kralj), Privatna gimnazija Dubrovnik (mentorica: Katarina Glavić), Turistička i ugostiteljska škola Dubrovnik (mentor: Vide Prce) i Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik (mentorica: Ivana Batinić).
Naša je škole ove godine prvi put sudjelovala, a ekipa koju su sačinjavali Lucija Prskalo, Karmen Rihter, Antun Milinković, Jakov Varezić i Lovro Kovačević, osvojila je izvrsno četvrto mjesto. Pripreme za samo natjecanje trajale su skoro dva mjeseca tijekom kojih se, osim praktičnog dijela, učilo o povijesti Crvenog križa i o međunarodnim pravima ljudi. Zbog natjecateljskog elementa svaka je ekipa nastojala što bolje naučiti i što bolje uvježbati sve korake u pružanju prve pomoći. Ovo je bila izvrsna prilika da se kroz zabavan način obrazuje veliki broj mladih. Mislim da je ovakvo natjecanje korisno i potrebno jer jednog dana zahvaljujući svome znanju možemo spasiti nečiji život.

U tablici pogledajte sveukupni poredak u kategoriji mladež – srednje škole.

Osvojeno mjesto	Naziv škole
1.	Biskupijska klasična gimnazija Ruđer Bošković
2.	Gimnazija Dubrovnik
3.	Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik
4.	Umjetnička škola Luke Sorkočevića
5.	Turistička i ugostiteljska škola Dubrovnik
6.	Privatna gimnazija Dubrovnik
7.	Obrtnička i tehnička škola Dubrovnik
8.	Medicinska škola Dubrovnik

Antun Milinković, 2. srednje

Obilježavanje 196. godina postojanja Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova Rijeka

Saksofonist Jakov Varezić, učenik 2. razreda srednje škole, nastupio je na svečanom koncertu povodom proslave 196. obljetnice Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova Rijeka. Tom je prigodom Jakov izveo kompoziciju M. Perrina, „Fantasie Tzigane“ uz glasovirsku pratnju prof. Alberta Frke.
Koncert se održao 15. travnja u Pomorskom i povijesnom muzeju Hrvatskog primorja u Rijeci, a ovogodišnja je proslava dana škole održana u sklopu 19. Matetićevih dana, posvećenih 85. obljetnici rođenja maestra Dušana Prašelja.
Osim učenika naše škole, na svečanom koncertu nastupili su učenici Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova Rijeka, Glazbene škole Blagoja Berse iz Zagreba, Glazbene škole Vatroslava Lisinskog iz Zagreba, Glazbene škole Franje Kuhača iz Osijeka te Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova iz Pule.

“TIŠINA, MOLIM!”

Učenici 1. razreda srednje škole, slikarsko-dizajnerskog odjela, sudjelovali su na radionicama izrade plakata, u sklopu filmskog festivala “Tišina Molim!” koji se od 14. do 23. travnja održavao u Dubrovniku, u učionicama slikarsko-dizajnerskog odjela.
Filmske plakate, izložene po završetku radionice u Luži, izradili su: Franka Erceg, Ivona Raič, Marija Kalinić, Marijana Murati, Marija Zvrko, Dafnie Nicole Joven Fernandez, Petra Marić, Mihaela Kralj, Mara Šačić, Ernest Vierda, Rea Vukosavić i Antonela Knežević.

Bez umjetnosti okrutnost stvarnosti učinila bi ovaj svijet nepodnošljivim. (G. B. Shaw)

Divila sam ti se

Divila sam ti se uvijek,
prijateljice moja draga,
kako svojom svijećom velikom
potpaljuješ nas male.
No sada, kada tvoje svijeće velike
više nema
I naši mali plameni
za tvojim se pomalo gase.

Moja još uvijek titra,
ali jedva čekam kada će se
ugasiti skroz
i pridružiti se tvojoj
u nekoj drugoj dimenziji.

Mihaela Kralj, 1. srednje

Zid od pijeska

Zid bijaše od pijeska
što do srca mog je vodio.
Snažan kao od kamena
nitko ga nikad nije razorio.

Borci snažni dolaziše
i bez uspjeha odlaziše.
Pokušavajući doći do srca mog,
padajući sa zida tog velikog.

Onda si ti kao val došao,
na taj moj zid pješčani posrnuo.
Srušio ga dodir tvoj lagano,
kao da je uzdignuti zid samo tebe čekao.

Od velikih kula ravnina nastade,
onaj zid do mog srca nestade.
Moje srce tada bijaše slobodno,
zauvijek uz tvoje ostade vezano.

Mara Šačić, 1.srednje

Gdje si ti?

Jutros se budim, grozan je dan,
Iza gustih oblaka sunce se krije.
Bez volje sam i nisam nasmijan,
A čaj mi na špaheru vrije.

Stalno kiša pada,
Grozni su takvi dani.
Što da radim sada
Kad ne mogu izaći vani.

Putem do škole gazim lišće
Jedva se prolaziti može.
Oko srca nešto me stišće,
Gdje li je sunce, o moj Bože?

S mog prozora vidim samo tužne boje,
Gdje si ti, o drago ljeto moje?

Antun Milinković, 2. srednje

Za mojim koracima lišće pada,
Za mojim korakom ide i vjetar.
Po mojoj glavi kiša pada,
Na mene padne list sjetan.

Ispred mene zima stoji,
Iza mene ljeto plače,
Pokraj mene jesen hodi,
Korača tiho, korača kraće.

Nada mnom oblaci se stvore,
Poda mnom šumi bujno more.
Za ruke me vjetar vuče,
Njegovi prsti kosu mi muče.

Odlazi jesen stara,
Na prijestolje ti dolazi zima mlada.

Lidija Tomašković, 2. srednje

Ima nečeg previše ljudskog
U svakoj ružnoj, pokvarenoj riječi,
I pogledu jadnom što nas odsvuda prati,
Dok tražimo puteve k vlastitoj sreći.

Daleko moramo poći,
A nagrade još nema blizu,
U odsjaju oka i plamenu svijeće,
Naši životi još gotovi nisu.

Rođeni smo danas,
A cijena ostala je ista,
Smisla nikada ni bilo nije,
Kao i umjetnika bez svoga kista.

Ipak putovi moji vode polako svima
I blaga što ih svijet ovaj uporno skriva.

Emanuela Trostmann, 2. srednje

Daleki pogledi

Slobode ni sreće nije
Dok tuđi barjak vije
Mene ni tebe nije
Dok nas netko po leđima bije.

Slatke snove domovine
Dok dijete u kolijevci spi
Umorni pogledi rodbine
Dok nas gledaju vuci zli.

Slobode ni sreće nije
Dok tuđi barjak vije
Dok dijete u kolijevci spi
Dok nas gledaju vuci zli.

Bruno Di Reda, 4. srednje

Poezija je raj zatvoren za mnoge, vrt otvoren za malobrojne. (Pedro Soto de Rojas).

Pijesak

Hodali su po pijesku,
I niti jednom nisu pali,
Što za umorne je tabane dječak,
Što se po pijesku igra mali.

Hodali su po pijesku,
I ništa više u redu bilo nije,
I čovjek što se nad čovjekom nadvija,
I čovječanstvo što se po koljenima
I licu nemilosrdno bije.

Hodali su po pijesku,
Jer je kamen izgubio na težini,
Iako se o tlocrtu zemlje,
Ovdje nije radilo u suštini.

Htjeli su pobjeći od ljudi,
Jer su već i samima sebi bili preteški,
Ali umjesto toga oni su pobjegli k njima,
U obliku čudnovatih misli i riječi.

Hodali su po pijesku,
I nikada više stati neće.
Hodali su po pijesku,
I sve one čudnovate boli i sumnje,
Nestale su pod pješčanim tragovima sreće.

Emanuela Trostmann, 2. srednje

Sonet o glazbi

Ljepše stvari na svijetu nema,
Kada čuješ da netko lijepo svira,
Opustiš se od svih problema
Jer te predivna glazba u srce dira.

Razne glazbe na ovom svijetu ima,
Svakome nešto da se ponudi,
Jer ne odgovara ista glazba svima,
Ali ipak u svakome iskru probudi.

Glazbu jako slušati volim
I sa strašću je izvodim,
Glazba mi dosaditi neće,
Dok se zemaljska kugla okreće.

Sve dok je glazbe svijeta će biti,
Jer ljubav prema glazbi nitko ne može skriti.

Jakov Varezić, 2. srednje

Izdvojen među mrtvima

Ne marširaj u polje mrtvih.
Na zastavu od krvi probijene.
U vojsku bezglavih,
Među prijatelje ubijene.

Ne plači na vraninom polju.
Po krvavim dušama.
Prijatelju ne seži ka pištolju.
Nestat će sa bolnim kišama.

Druže ne daj da te mrtvi obuzmu,
Da te mutni pogledi u tugu odvedu.
Sjeti se da imaš vojnu čizmu.
Ne dopusti da te prijatelji izjedu.

Vojniče zabranjujem ti smrt,
I pištolj što na glavu stavljaš.
Pred braćom da tako budeš škrt,
Sa suzama da majku pozdravljaš.

Zar je osmijehom ne bi trebao grliti.
Da se ponos vraća gladan.
A ne metak kroz sjećanje opaliti,
I majci na stol vratit se hladan.

Ti! Izdvojen među mrtvima.
Život ti zlatan utkan.
Dodjeljen svim bogatstvima.
Sine ne dopusti biti pokopan.

Bruno Di Reda, 4. srednje

Zvono svijeta

Što je ovo dragi moj Bože?
Što to tvoja djeca rade?
Sada i sveci hvataju nože,
Biskup od sebe hostiju krade.

Gledam ovaj prestrašeni svijet
Sav u bunilu i jadu svom
Ljudi traže od mrtvih savjet
Od straha da ne dožive duhovni lom.

Bombe ćemo na grobove stavljat
Jer ruža će bajka postat
Pijesak ćemo pokušavat popravljat
Jer će jedino to od svijeta ostat.

Tornjevi će u pepelu padat
Gdje parovi ljubiti se znaju
Tornjevi će se visini nadat
Kako nas sve više ide prema Raju.

Kraljevi će krunu predat
Dok seljaci u staji gore
Stoka će u sablazi gledat
Kako se narodi do krvi bore.

Muškarci će puniti žene
Da iz utrobe mine rode
Popucat će sve mlade vene
Kako djecu na bojište vode.

Pa mi recite sada,
Vi Komisijo dobra...
Jel znate tko vječno vlada?
Skrušeno pitam dok idem za roba.

Bruno Di Reda, 4. srednje

Pronaći sreću u sreći drugoga

Na neki način normalno je da se u čovjeku javlja zavist kad čuje za sreću druge osobe, pogotovo ako je nesretan i nezadovoljan vlastitim životom. Zavist i ljubomora nešto su neizbježno što se krije u svima nama te se teško mogu iskorijeniti. Otkad postoji svijet, uvijek je bilo malo empatičnih ljudi koji su se iskreno radovali tuđoj sreći. Smatram da se tužno što svoju sreću moramo potiskivati kako ne bi naposljetku bila uništena negativnim komentarima i hladnim reakcijama sugovornika. Svi se žalimo zbog toga, no svi i jesmo takvi. Što nas čini tako alergičnim na tuđu sreću? Vjerojatno to što svi težimo za nečim boljim i većim pa nastojimo u svemu biti najbolji. Jedina stvar koja je pozitivna u svemu tome je to što naše zavidne reakcije na tuđu sreću ukazuju na to da možda ne želimo ići linijom manjeg otpora, tako da u tim našim manama samo trebamo pronaći „zlatnu sredinu", što znači da možemo ustrajavati u želji da budemo sretniji od drugih, ali da ipak trebamo imati malo više obzira i prema onima koji su nam najbliži. Iskrenost i moć obuzdavanja negativnih reakcija u tim će situacijama pokazati veličinu čovjeka. U svemu tome leži dobrota prijateljstva.
Empatija je ključna u sporazumijevanju ljudi neovisno o vrsti emocije. Svatko treba dobro razmisliti kako će reagirati na tuđu sreću jer možda baš ta reakcija može ostaviti posljedice na osobu koja je s nama tu sreću podijelila.

Marija Kalinić, 1. srednje

Na pustim poljanama tek uz tihu, mračnu rijeku, nebesko prostranstvo izgledalo je jadnije nego ikad. Valovi žućkastih, jesenskih tjelesa gomilali su se i skupljali pod težinom visoke dvanaestogodišnje djevojčice.
Nije to bila neka velika travnata površina s tek par prohodnih mjesta, naprotiv, bila je to dolina koja je gotovo u potpunosti žudila za životinjskim ili ljudskim društvom, uz par improviziranog, muljem natopljenog prostora. Rijeka je pak odisala posebnim, gotovo fantastičnim sjajem: imala je tisuće malih jesenskih ukrasa što su neprestano mijenjali svoje forme i položaje, što zbog glatkoće vječito zaleđene vodene površine, što zbog nemirnog i neučestalog vjetra koji je na mahove imao gotovo razarajuću ulogu.
Ipak, njezina najveća ljepota dolazila je do izražaja tek iz goleme, možda čak i apsurdne distance. Gledajući tu masivnu vodenu silu iz tolike udaljenosti da bujno i gusto poljsko raslinje izgleda poput nejakog i jedva vidljivog travnjaka, spremni ste okusiti nalet doista raznovrsnih osjećaja.
Tada je rijeka u svom punom sjaju, i blješti nekim nedorečenim, jarkim, gotovo pakosnim svijetlom, u savršenoj interpretaciji ljudske pripode.

Emanuela Trostmann, 2. srednje

Uspjeti u životu

Uspjeti u životu. Što to točno znači? Mnogim ljudima to znači imati novca, biti slavan i imati dobar posao, ali za mene... ja želim biti dobar otac.
Naravno, želim biti slavni make-up artist i imati svoju tvrtku, ali najviše od svega želim jednoga dana uspjeti kao roditelj. Znam da to čudno zvuči jer imam samo 17 godina, ali to je velika stvar za mene. Ne želim imati djecu koja me neće voljeti ili koja neće htjeti razgovarati sa mnom. Moji su roditelji stvarno odlični, oni su u potpunosti uspjeli u životu, u roditeljstvu. Mama me uvijek poticala da crtam ili da sviram klavir pa sad i pohađam umjetničku školu. Postao sam dobar slikar.
Uspjeti u životu, to za mene znači imati posao koji ti se stvarno sviđa, biti dobar prema ljudima, biti dobar roditelj i najvažnije, učiniti svoju obitelj ponosnom.

Milan Reddy Devlin, bivši učenik 3. srednje

Svaki čovjek ima različitu predodžbu o svom životnom cilju. Nekima je uspjeh u životu karijera, slava, novac, moć, a nekima obitelj i par dobrih prijatelja koji će biti tu za njih, čak i u teškim životnim situacijama. Što za mene znači uspjeti u životu?

Za mene je životni uspjeh kada čovjek ima cilj od kojeg neće nipošto odustati. Život donosi različite prepreke i nekad postane teško. Čovjek misli da je to neostvarivo pa nekad čak i odustane. Svatko od nas ima svoj križ koji mora nositi, ma koliko težak bio. Kada ga prihvatimo i shvatimo da nam je to prepreka do cilja, život će nam biti puno lakši i jednostavniji. U današnje vrijeme ljudi se dosta obaziru na to što drugi misle i govore o njima. Život bi nam bio puno lakši kada bismo prestali o tome razmišljati, jer da su ti ljudi ostvarili svoj životni cilj, mislim da im ne bi bilo bitno što i kako drugi rade.

U životu jedino možemo uspjeti ako se borimo za ono što želimo, ne obaziremo na ono što drugi misle i nikad ne odustajemo.

Lucija Šimunović, 3. srednje

Akakije Akakijevič (Gogolj, *Kabanica*) - zadatak u sklopu obrade lektire
Tomislav Kralj, 3. srednje

Očima objektiva

Fotografirala: Nikolina Rilović, 3. srednje

Maturalac

Nakon cijelog ljeta nestrpljivog iščekivanja, napokon smo dočekali dan polaska na maturalac u Grčku. Naš je put započeo 26. kolovoza 2015. vožnjom do Splita, odakle smo trajektom krenuli za Italiju. Obišli smo Anconu u relativno kratkom vremenu, a potom se ukrcali na veliki kruzer za Grčku. Tu večer uslijedio je naš prvi izlazak u klub. To je bio mali klub na vrhu kruzera u kojem nisu htjeli poslužiti nista osim piva, ali bitno je bilo znati se snaći...

Sljedeće jutro stigli smo u Grčku. Tolika ljepota pejsaža nešto je što nisam očekivao, niti sam se mogao na to pripremiti. Odmah po ulasku u autobus počela je svirati Zorba-Sirtaki što je tipična grčka pjesma koju smo mogli čuti barem pet puta dnevno. Razgledavanje kulturnih znamenitosti Grčke bilo je zaista poučno! Od svega najviše su mi se svidjeli Delfi, starogrčko svetište i proročište u Fokidi pod planinom Parnas, centar grčke kulture i vjerovanja.

O tom smo drevnom proročištu učili u školi i spominjali ga više puta, međutim nikad nisam bio svjestan njegove ljepote sve dok ga nisam vidio uživo.

Penjući se do vrha, vidjeli smo najvažnije dijelove Delfa. Na vrhu je veliki stadion s tribinama isklesanim u stijeni, na koje može stati oko 7000 gledatelja, sa slavolukom pobjede na kraju. Na stadionu su se svake četiri godine održavale Delfske igre.

Poslije Delfa najviše mi se dopala Atena. Nisam imao dojam da je tako Atena velik grad dok se nismo popeli na Akropolu. Grad se prostirao dokle god je pogled sezao.

Nakon brze vožnje do broda, koji samo što nije isplovio, krenuli smo na Zakintos. Ono malo energije što nam je ostalo, potrošili smo na Zakintosu. Ne sjećam se kada sam se u životu toliko smijao, veselio i plesao. Odlična glazba, zanimljivi ljudi iz cijeloga svijeta i najveći klubovi u kojima sam ikad bio, samo su neke od stvari koje mi nedostaju iz Grčke.

Puni dojmova i lijepih sjećanja vratili smo se u Dubrovnik 2. rujna. Ekskurzija je bila putovanje koje nas zbližilo kao razred i nikada je nećemo zaboraviti.

Luka Jovica, 4. srednje

Mamma mia!
(Naša grčka avantura)

Već kao osnovnoškolac zamišljala sam i jedva čekala svoj maturalac, koji se tada činio kao daleka budućnost. Kada se napokon taj trenutak približio, a vjerujem da smo ga svi željno iščekivali, bili smo uzbuđeni te smo zadnje dane prije puta bili zaokupljeni pripremanjem za taj naš „veliki dan". Sve je trebalo biti na mjestu i onako kako smo to i planirali.

Naše odredište bila je prelijepa država u jugoistočnoj Europi, Grčka. Za opis našeg putovanja ne mogu pronaći dovoljno naturalističkih, ekspresionističkih i realističkih slika jer ih je bilo pregršt tijekom te naše male grčke avanture. Za početak, krenuli smo s dubrovačkog Autobusnog kolodvora u dva sata poslijepodne. Već tada bili smo iscrpljeni, a neki su došli i s temperaturom od neprospavane noći uslijed silnog uzbuđenja. Na kolodvoru nas je dočekao ogroman broj nepoznatih ljudi, učenika Turističke i ugostiteljske škole Dubrovnik s kojima smo krenuli na naše putovanje. To je za početak bilo jako neugodno. Put do Splita prošao je relativno brzo, promatrajući i komentirajući autobus pun „turista", kako smo ih mi nazivali. Čim smo zakoračili na splitsko tlo, već smo trebali čekati u redu za trajekt za Anconu. Nismo mogli zamislit što nas tamo čeka, samo smo znali da ćemo tamo prespavati, misleći da ćemo imati neki ležaj ili nešto tome slično. Naša panika krenula je kada nam je naša vodičica Goge, kako smo je od milja zvali, na ulazu za trajekt dala „ratnu strategiju" kako da „zgrabimo" neko sjedalo i da ga ne prepuštamo nikome bez obzira na sve. Budući da te njene riječi vjerojatno nikada neću zaboraviti, citirati ću ih i ovdje: „Ekipa, slušajte me sad dobro, čim zakoračite u trajekt trčite prima sidalima i zgrabite što brže neko sidalo i ne dižite se s njega, jer nismo rezervirali ni kabinu ni sidala, a morate nekako prenoćiti." To je, vjerujte mi, bilo nešto slično borbi za život i smrt. Naši protivnici bili su većinom Talijani (inače vrlo spretni otimači sjedala) pa smo na kraju mi bili ti koji su kapitulirali. Možete sami zaključiti kako smo proveli noć...

Nakon što smo pristali u Anconu, iako smo mislili da nećemo nikad, počeli smo izlaziti s trajekta, neki i šepajući s obzirom na silna „slučajna" gaženja tijekom noći, netko s glavoboljom, netko s ukočenim vratom, ali svi s podočnjacima koje smo skoro mogli pojesti za doručak. Nakon dva dana putovanja napokon smo stigli do našeg odredišta. Taj trenutak dok smo se vozili do Delfa, dok mi je kroz glavu prolazila melodija Abbine pjesme „Mamma mia" iz istoimenog mjuzikla, bio je očaravajući. Ta okolica, priroda i to čisto plavetnilo koje smo promatrali kroz prozore autobusa, izgledali su nestvarno. Ipak, najviše sam bila očarana velikim brojem maslina koje su specifične za područje Grčke, budući da su iste u antičkoj Grčkoj bile toliko važne da je po Solonovom zakonu bilo zabranjeno posjeći više od dva stabla godišnje po masliniku, a i kazne su bilo rigorozne.

Od svih znamenitosti koje smo posjetili, najviše su me se dojmili Delfi i Meteori, al' da ne zaboravim i one zabavne trenutke, izlaske i disko... U svakom slučaju, imala sam veliku želju vidjeti Delfe, to starogrčko svetište i proročiste pod planinom Parnas, koje se sastoji od Apolonova hrama, Dionizijevog kazališta te niza riznica. Dok sam se uspinjala, sjetila sam se tog žara s kojim nam je naša bivša profesorica Ana Dalmatin pričala o njima, tada sam shvatila i zašto. Bilo je ovdje još važnih trenutaka, jedna je kolegica upravo u Delfima proslavila svoje punoljetstvo pa smo joj svi mi nesebično pomogli u tome.

Što se tiče Meteora, bilo mi je nevjerojatno kako su ti manastiri izgrađeni na tako visokim kamenim liticama i kako tako stoje dugi niz godina. Jedino mi se nije svidjelo što smo na ulazu u manastire trebali pokriti noge maramama koje su nam dali, a nije baš da su odgovarale našim tadašnjim odjevnim kombinacijama. „Modni Mačak" bi bio užasnut da nas je vidio.

Naše daljne putovanje nastavili smo u Ateni, glavnom gradu Grčke. Tamo smo se susreli s ljudima različitih kultura i nacionalnosti te upoznali lijepe i one manje lijepe dijelove tog glavnog grada.

Kao šećer na kraju, dočekao nas je Zakintos. Njime smo apsolutno svi bili oduševljeni, to je za nas bio „grad iz najljđih snova". Vozeći se po Zakintosu, meni je prva asocijacija bio Las Vegas, Zakintos je definitivno bio mala verzija istog. Tu smo bili kako se kaže "pušteni s lanca" i prepušteni sami sebi, što se nama posebno svidjelo. Zante je bio nadoknada za svu muku koju smo prošli dok nismo stigli do dugoočekivane Grčke. Nakon burne noći, ujutro su nas odveli do plaže Navajo. Boja pjeska, mora, uvala, stijene koje je okružuju, nasukani brod, nešto je što nas je ostavilo bez daha kada smo izdaleka s broda ugladali ovu plažu. Slika s Navaja imamo prepuno.

Iako je bilo burnih situacija, bilo je isto tako i onih lijepih kojih ćemo se sa smješkom na licu sjećati cijeli život. Baš te, tada nama teške situacije, kao što je naporni put do Grčke, dale su čar našoj ekskurziji i zahvaljujući njima imati ćemo se čemu smijati kada se sastanemo za godišnjicu naše mature.

Kai aftó eínai to télos!

Greta Knežević, 4. srednje

Posjet Vukovaru

Od 13. do 15. studenog 24 učenika i nastavnika naše škole gostovali su u Vukovaru, „gradu heroju“. Tom prigodom u subotu 14. studenog u Hrvatskom domu održan je zajednički koncert učenika naše škole i učenika Glazbenog i plesnog odjela Osnovne škole Dragutina Tadijanovića iz Vukovara, pod nazivom “Vukovarski nokturno”. Koncert je dio popratnog programa službene proslave Dana sjećanja na žrtvu Vukovara 1991.-2015. “VUKOVAR - MJESTO POSEBNOG PIJETETA”. Na koncertu je nastupio najveći dio naših učenika koji su prošloj školskoj godini osvojili više od 60 nagrada na regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima. Bio je to još jedan u nizu odličnih koncerata na kojem su naši učenici pokazali da i u nadolazećem vremenu možemo očekivati pregršt nagrada s natjecanja. Bio je to koncert na kojem smo se ponovno mogli uvjeriti u veliko prijateljstvo naših dvaju gradova, a sami koncert predstavlja početak suradnje naših dviju škola.

Hvala Gradu Vukovaru koji je koncert uvrstio u službeni program proslave, zatim gvardijanu samostana sv. Filipa i Jakova, fra Ivici Jagodiću, na gostoprimstvu, a posebna zahvala ide ravnateljici škole Lidiji Miletić te voditeljici Glazbenog i plesnog odjela Jadranki Uzelac, kao i svim djelatnicima škole koji su iznimnim trudom učinili sve da naš boravak u Vukovaru bude što ugodniji i da nam ostane u lijepom sjećanju.

ravnatelj Dživo Brčić, prof.

Ohrid – biser Makedonije

Učenici Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, pod vodstvom profesorice Maje Marušić, posjetili su Makedoniju, tj. grad Ohrid gdje je školski zbor održao koncert.

Putovanje je započelo u četvrtak (10. ožujka) u noćnim satima, kada smo krenuli s Pila, a već u ranim jutarnjim satima (11. ožujka) stigli smo na Ohrid. Jutro je bilo rezervirano za samostalno razgledavanje prirodnih i kulturnih ljepota ovog predivnog grada, čemu su pridonijeli i idealni vremenski uvjeti. Ubrzo se približilo vrijeme ručka, kojeg smo imali u lokalnom restoranu. Ponuda restorana, prepuna autohtonih delicija i slastica, uvelike nas je oduševila. Ostatak poslijepodneva proveli smo šetajući obalom predivnog Ohridskog jezera i razgledavajući ostatak grada. Večer smo proveli u zajedničkom druženju, ali umorni od putovanja i cjelokupnog dana provedenog u šetnji gradom, otišli smo ubrzo na spavanje.

U subotu (12. ožujka) cijelo smo jutro proveli razgledavajući grad i okolicu uz pratnju lokalnog vodiča. Ispričao nam je priče iz velebne povijesti ovog malog grada i pokazao sve kulturne i prirodne znamenitosti, a posebno su nas oduševile zanimljive i brojne legende vezane za ovo područje. Naposljetku, došlo je i vrijeme objeda, a potom i spremanje te upjevavanje za skori koncert. U 19:00 sati počeo je koncert koji je oduševio brojnu puliku, a povezanost se osjetila najviše kada su na red došle pjesme s tog područja. Izlet smo zaključili večerom i izlaskom.

U nedjelju (13. ožujka) u jutarnjim satima krenuli smo prema Dubrovniku. Zaustavili smo se u svetištu svetog Nauma te u večernjim satima, prepuni lijepih dojmova i iskustava, sretni stigli kući.

Lovro Barišić, 3. srednje

Daske koje život znače

LiDraNo, hrvatska smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva, svake godine nudi učenicima priliku da se okušaju u literarnom izražavanju, scenskom nastupu ili pak novinarskom stvaralaštvu.
Gradski LiDraNo, održan 10. veljače 2016. u Kazalištu Marina Držića, bio je mjesto druženja, učenja, ali i zabave. Na smotri je sudjelovalo ukupno 145 učenika osnovnih i srednjih škola. U dramsko-scenskom izrazu sudjelovalo je 46 učenika osnovnih i 44 učenika srednjih škola, u literarnom izrazu 28 učenika osnovnih i 11 učenika srednjih škola, te u novinarskom izrazu 14 učenika osnovnih i 2 učenika srednjih škola.
Potaknuti željom za proširenjem vlastitih umjetničkih vidika, na ovogodišnjem LiDraNu nastupilo je i četvero učenika naše škole: Ivana Blažević, Karmen Rihter, Ana Roko i Bruno Di Reda. Svoja su znanja i vještine predstavili u dramsko-scenskom izrazu i to u kategoriji pojedinačnih nastupa.
Ivana Blažević, učenica 3. srednje, izvela je Herminin monolog iz poznatog romana *Stepski vuk*, djelo vrsnog njemačkog književnika Hermana Hessea. Učenica Karmen Rihter, svoje je umijeće pokazala recitirajući jednu od najljepših pjesama Jacquesa Préverta, pjesmu *Barbara*. Ana Roko, također učenica 3. srednje, kazivala je *Psalam 139*., a Bruno Di Reda, učenik 4. srednje, recitirao je *Himnu ljepoti* Charlesa Baudelairea.

Povjerenstvo koje su činili Nika Burđelez, Radmila Milaković i Hrvoje Sebastijan, odabralo je za dramsko-scenski izraz za Županijsku smotru LiDraNo 2016., u kategoriji pojedinačnih nastupa za srednje škole, četvero učenika među kojima je i naša učenica 3. srednje, Ivana Blažević. Ona je našu školu hrabro predstavljala na županijskoj razini.

Ana Roko, 3. srednje

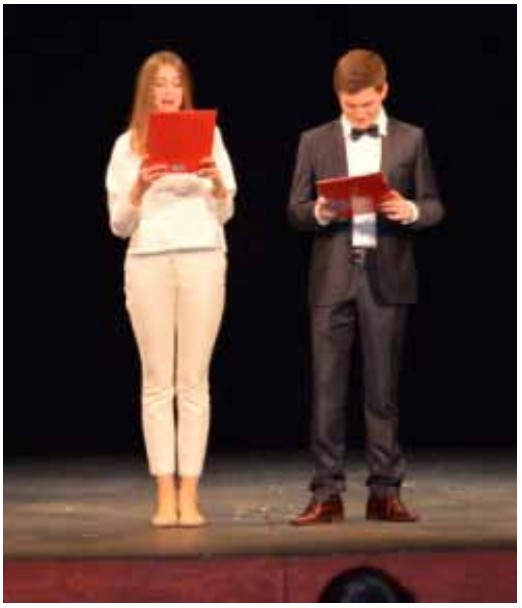

Speak english?

Karmen Kovačić-Karamatić, učenica 4. razreda srednje škole, smjer slikarski dizajner, pobijedila je na županijskom natjecanju iz engleskog jezika koje se održalo 24. veljače 2016. godine u Osnovnoj školi Cavtat. Karmen se natjecala u kategoriji 4. razreda te postigla najbolji rezultat.

Mediteran iz druge perspektive

U organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje, Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta te Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna, 28. i 29. travnja 2016. godine, u Puli je održano Natjecanje–izložba radova učenika osnovnih i srednjih škola iz područja vizualnih umjetnosti i dizajna LIK 2016.
Natjecalo se trideset i devet učenika osnovnih i srednjih škola u šest kategorija, a likovni radovi najuspješnijih učenika postavljeni su na izložbi u Galeriji Amfiteatar u Puli.
Učenica 2. razreda srednje škole, smjer slikarski-dizajner, Doris Miladin, natjecala se u 3A kategoriji u kojoj se natječu učenici koji se školuju na području primijenjene umjetnosti i dizajna.
Autorica ovogodišnje teme nazvane „Mediteran/Sinergija PROSTOR-VRIJEME-OBLIK ILI POJAVNOST SREDOZEMLJA, bila je Maja Pavin Radaljac, akad. slikar. Kako bismo vam što više približili temu donosimo kratko objašnjenje iz teksta na temu-poticaj Mediteran:
Pojam Mediterana puno je širi od naše jadranske perspektive i da bi ga se moglo „vidjeti" bilo s geografske, kulturne, sociološke strane, potrebno je promijeniti percepciju i otvoreno pojmiti sve što Mediteran čini središtem, ishodište, sve razlike koje ga spajaju „uvažiti" jer je ovo područje spojilo nespojivo, i fuzijom svega što ga se dotaklo, stvaralo sebe.

Učenici od 1. do 4. razreda srednjih škola i škola koje obrazuju učenike u području likovnih i primijenjenih umjetnosti i dizajna, realizirali su radove u različitim materijalima s jasno vidljivim karakteristikama određenog odjela umjetničkog programa (2D i 3D) dok su u jednom dijelu bili multimedijalni ili/i videoradovi. Uz svaki rad učenici su priložili pisano objašnjenje, tj. opis rada.
Na državnoj su razini učenici na temu Sinergija materije, oblika i funkcije (Forma ili organizam u kretanju kroz medij zraka), likovne radove izveli prema osobnoj kreativnoj veni, izražavajući se apstraktno, figurativno, ili kombinacijom objema krajnostima likovne izvedbe. Imali su na raspolaganju tri vrste materijala (olovku, crni i bijeli hamer i paus papir).
Najuspješniji likovni radovi postavljeni na izložbi (svih šest kategorija), rezultat su kreativnosti i kvalitete koju su postigli učenici uz pomoć mentora.
Doris Miladin, učenica 2. razreda srednje škole, pod vodstvom mentora prof. Davora Lucianovića, ostvarila je izvrstan rezultat osvojivši visoko 4.mjesto.
Svi su učenici i mentori sudionici Natjecanja–izložbe LIK 2016. dobili pohvalnice i zahvalnice. Svečani program dodjele priznanja, pohvalnica i zahvalnica sudionicima Natjecanja–izložbe LIK 2016. koji su priredili učenici i nastavnici Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna u Puli sa suradnicima, upriličen je u kinu Valli, na Giardinima. Pjevačko-plesni dio izveli su učenici škole domaćina a izvedbom udaraljki pridružila se Glazbena škola Ivana Matetića-Ronjgova, Pula.
Učenici su tijekom boravka u Puli u organizaciji škole domaćina posjetili Arenu i ostale gradske znamenitosti. Učitelji i nastavnici (mentori) u organizaciji škole domaćina, posjetili su u Galeriji „Sveta srca"/ Arheološki muzej Istre „Izložbu tvornice stakla Pula", u Povijesnom i pomorskom muzeju Istre pogledali su stalni postav, u Muzeju suvremene umjetnosti, izložbu umjetnika Julija Knifera, a od ostalih znamenitosti imali su priliku vidjeti i čuti najvažnije o Augustovu hramu, Slavoluku Sergijevaca, Forumu i Areni.
Ivana Blažević, 3. srednje

Artemisia Gentileschi

„Judita ubija Holoferna“

Artemisa (1597.-1652.) je prva značajna slikarica u europskom slikarstvu. Idući stopama svoga oca, slikara Orazija Gentileschija, bila je strastvena sljedbenica Caravaggia. Svojim je djelima uvelike pomogla širenju njegova stila pa je postala prva žena koja je pohađala Akademiju umjetnika (Accademia di Arte del Disegno) u Firenci.
Dok su ostale slikarice 17. stoljeća birale motive mrtve prirode, ona se zasnosila sakralnim i povijesnim događajima. Omiljeni joj je motiv bio Juditino odrubljivanje Holofernove glave pa ga je naslikala par puta, a to je objasnila kao "slikovnu osvetu" - njen je otac nagovorio slikara Agostina Tassija da ju podučava slikarstvu, da bi je on za vrijeme jedne poduke silovao. Ona će poslije tog groznog događaja naslikati sliku „Judita ubija Holoferna“ (*Giuditta che decapita Oloferne*), posebno krvav prikaz odrubljivanja Holofernove glave. Patnji te mlade slikarice nije bio kraj, izmučili su je sudskim procesom koji je trajao sedam mjeseci kako bi sud provjerio govori li istinu. Tassi je naposljetku zatvoren na godinu dana u zatvor. Artemisia je osim u Rimu i Firenci djelovala i u Londonu gdje je bila cijenjena portretistica. Budući da joj je bilo zabranjeno slikati prema živim modelima, Artemisa je crtala brojne skice ženskih modela.
Starozavjetna heroina Judita bila je bogata, ali skromna, prelijepa i pobožna udovica koja je spasila svoj narod od tiranske vlasti. U gradu Betuliji smjestio se vojskovođa Holoferno koji je bio očaran Juditinom ljepotom pa ju je pozvao da blaguje s njim. Dok je spavao, Judita je uz pomoć svoje sluškinje, pošla do njegove postelje i odrubila mu glavu. Tako ona postaje heroina Starog zavjeta koju je opjevao i Marko Marulić u epu „Judita“, prvom epu hrvatske književnosti u kojem je, želeći potaknuti Hrvate na pobunu protiv Turaka, od Judite načinio simbol borbe protiv bilo kakve tiranske vlasti.
Slikarica Artemisia, fascinirana veličinom Juditine hrabrosti i odvažnosti, motiv ubojstva Holoferna vjerno je naslikala nekoliko puta. Njena slika "Judita ubija Holoferna" prikazuje potresenost, nasilnost, nemoć moćnog čovjeka i sve to u duhu Caravaggia i plastične figure. To su upravo obilježja njenih djela.
Slika je nastala oko 1613.-1614. godine, tehnikom ulje na platnu. Velika je 199 x 162 cm, a nalazi se u Galeriji Uffizi, u Firenci.

Karmen Rihter, 3. srednje

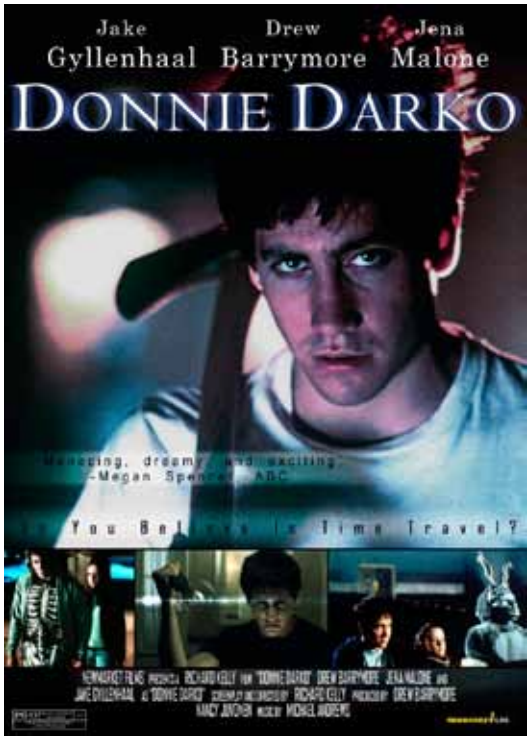

Recenzija filma „Donnie Darko“

„Donnie Darko“ je drama i znanstveno-fantastični film Richarda Kellyja. Film je atmosferičan i kompleksan. Svi likovi imaju bitnu ulogu u radnji i međusobno su povezani. Film vjerno prikazuje američko društvo i školstvo osamdesetih godina prošloga stoljeća. Bavi se zanimljivim i teškim temama kao što su putovanje kroz vrijeme, postojanje Boga, ljubav i smisao života. Radnja prati Donniea, problematičnog, ali inteligentnog tinejdžera kojega proganjaju vizije antropomorfnog i jezivog zeca koji mu naviješta kraj svijeta. Kako bi spasio svijet, Donnie mora slušati njegove zapovijedi. Tragičan kraj dovodi do spoznaje da je svaki detalj, događaj i lik važan dio ovog filma i neophodan da se kraj, to jest početak, uopće dogodi. Film izaziva jezu u gledatelja i potiče ga na razmišljanje.
Način snimanja i glazba stvaraju misterioznu atmosferu, što je prikladno za ovakav film. Neobična kompozicija i kompleksnost čine ovaj film posebnim i drukčijim od drugih. „Donnie Darko“ zasigurno je jedan od najboljih i najpametnijih filmova ikad napravljenih.

Ivo Vodopija, 3. srednje

Sorkočevići

Dubrovački kroničari navode da je podrijetlo obitelji Sorkočević iz Albanije ili Epira. Ime roda dolazi od talijanske riječi SORGO, što znači SIJERAK. U originalu ime roda je Sorgo, ali se u izvorima spominje u raznim oblicima: SIJERKOVIĆ, SORGOČEVIĆ, SORGOEVIĆ, SORKOČ, SORCO, SURGO...

Prve kronike njihov dolazak datiraju koncem 13. st., ali se u dubrovačkim izvorima spominju već početkom stoljeća. Prvi koji se spominje imenom u popisu članova Velikoga vijeća bio je Vido Dobroslavov Sorgo (c. 1220). Obitelji Sorkočević pripadalo je pet ljetnikovaca, od kojih se tri nalaze na području Gruškog zaljeva, jedan je u Rijeci dubrovačkoj i jedan u Zatonu. Svi su sagrađeni na prijelazu iz 15. u 16. stoljeću u gotičko-renesansnom stilu.

Luka Sorkočević, skladatelj i poklisar Dubrovačke Republike rođen je 13. siječnja 1734. godine. U dubrovačkim salonima razvijao se smisao za komornu glazbu. U takvim prilikama pojavio se mladi glazbenik Luka Sorkočević. Podaci o njegovom životu i glazbenom stvaranju nažalost dosta su oskudni. Sva njegova glazbena ostavština pronađena je i sačuvana u arhivu Franjevačkog samostana Male braće u Dubrovniku. Njegova djela svjedoče o velikoj glazbenoj nadarenosti, kojom je slijedio europska glazbena dostignuća 18. stoljeća.

Glazbenik Giuseppe Valentini podučio ga je prvim glazbenim koracima. Valentini je 1750.-tihgodina obnašao dužnost *maestra di cappella* u Dubrovačkoj katedrali. 1752. godine Sorkočević je primljen u Vijeće gdje je vršio odgovorne funkcije. Sorkočević potom odlazi u Rim kod glazbenika Da Capue gdje uči kompoziciju i fugu, kao i humanističke nauke. Nakon toga vraća se u Dubrovnik gdje uz manje prekide živi do smrti. U posljednjim godinama života zapao je u veliku melankoliju, što je 1789. godine bilo uzrokom da sebi oduzme život bacivši se s prozora svoje kuće, današnjeg Biskupskog dvora u Dubrovniku.

Sorkočevićev opus često nije datiran, ali je zanimljiv i hvale vrijedan. Neka djela su bezimena, neka nepronađena, ali najzanimljiviji dio njegova opusa svakako su trostavačnih sedam dovršenih simfonija (s tim da je osma u D-duru, dvostavačna), dvije uvertire, sonate za violinu i klavir, kao i nekoliko vokalnih skladbi za sopran i orkestar te još mnoga djela.

Među najzrelija djela spadaju simfonije i to su prve simfonije u Hrvatskoj. Iako su pisane amaterskom rukom nose obilježja talijanske predklasične simfonije u tri stavka (Allegro - Andante - Allegro). Sadržaj je sažet i s jednom temom.

U obitelji Sorkočević Luka nije bio jedini glazbenik; njegov sin Antun (1775.-1841.), književnik i posljednji dubrovački poslanik u Parizu prije ukinuća Republike, također je skladao, i to simfonije, komorne i vokalne skladbe. Ostavio je i pet simfonija, nekoliko komornih djela. Sve skladbe navedenih članova obitelji Sorkočević sačuvane su u glazbenoj zbirci Samostana Male braće u Dubrovnik.

Naša škola od školske godine 1973./1974., odlukom tadašnje Skupštine općine Dubrovnik, koja je prihvatila i potvrdila Statut škole, nosi ime Glazbena škola „Luka Sorkočević“, a od 1992. godine promijenjeno je u Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik.

Njegova bista, rad akademskog kipara Paje Mitrovića, krasi našu glazbenu dvoranu. Za nas je ovo djelo od posebne važnosti i njime se uistinu možemo s pravom ponositi.

Lucija Šimunović, 3. srednje

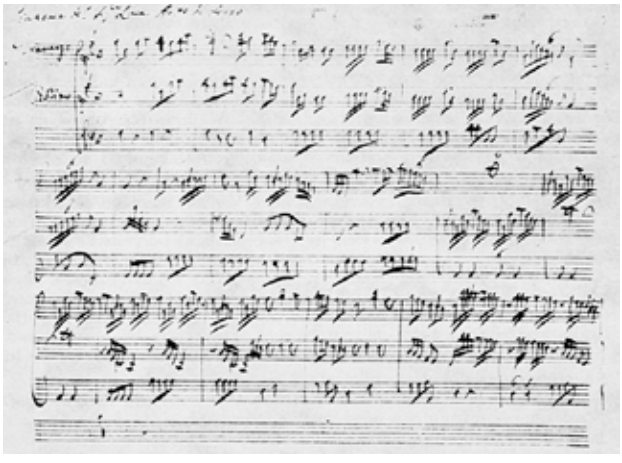

Luka Sorkočević

Ljetnikovac Petra Sorkočevića na Lapadu

Ljetnikovac „Mleci“

Ljetnikovac u Rijeci dubrovačkoj

Ljetnikovac u Zatonu

Prošećimo se Držićevim putevima!

Dubrovnik, grad kulture i književnosti, grad Marina Držića, poznatog renesansnog komediografa rođenog u obitelji pučana 1508. Zbog duga od pet tisuća dukata, Držićeva obitelj zapada u novčane teškoće te prodaju kuću koja se nalazila u blizini Dvora. 1526. zapisnik nadbiskupske kancelarije od 12. travnja za jednoga od dvaju rektora crkve Svih Svetih u Dubrovniku potvrđuje dubrovačkog klerika Marina Držića, što je ujedno i najstariji dokument o njegovu životu. 1538. dobiva jednokratnu pomoć od 30 dukata za odlazak na studij u Sienu. Prvu vijest o njegovom boravku u Sieni imamo 12. lipnja 1941. kada Senat glasovanjem odlučuje da se Držić izabere za rektora studentskog doma i za studentskog prorektora Sveučilišta. No to nije sve, godinu dana nakon, sienska policija vodi istragu o jednoj predstavi u privatnoj kući u kojoj je glumio i sam Držić, što je u to vrijeme bilo zabranjeno. Ipak zbog njegovog su visokog položaja vlasti bile blage prema njemu. Ne diplomiravši na sveučilištu, Držić se ponovno vraća u Dubrovnik gdje stupa u službu grofa Christofora von Rogendorfa te u njegovoj pratnji odlazi u Beč. 1547. Držić se ponovno vraća u rodni grad, a već godinu dana nakon toga izvodi se njegovo nesačuvano djelo *Pomet*.

1549. se pred Dvorom izvodi pastirska igra *Tirena*, no sugrađani ga napadaju optužujući ga da je plagirao Mavra Vetranovića koji se i sam uključio u obranu Marina Držića napisavši *Pjesancu u pomoć Marinu Držiću*. Od 1550. do 1558., izvode se njegova najpoznatija djela, *Novela od Stanca*, *Tripče*, *Skup*, *Dundo Maroje*, a 1558. vlasti se protive izvođenju *Hekube*, tragedije, koja je zapravo slobodniji prijevod tragedije *La Hecuba* (1543) Lodovica Dolcea, nastale prema Euripidovu predlošku. Nju je godinu dana kasnije, 1559., izvela *Družina od Bidzara* i to je ujedno i zadnji podatak o izvođenju Držićevih djela za njegova života.

1566. Držić odlazi u Firencu i piše sedam pisama toskanskom vladaru Cosimu Mediciju kojima ga poziva da mu pomogne srušiti aristokratski režim Dubrovačke Republike. Ne dobivši odgovora odlazi iz Firence u Veneciju gdje i prema podatcima koje navodi njegov potomak Jere Držić, umire 2. svibnja 1567., a biva pokopan u zajedničku grobnicu u crkvi sv. Ivana i Pavla. Međutim, njegov se grob nije pronašao, a nema niti drugih dokumenata kojima bi se to potvrdilo.

Danas se mnogo toga o Držiću može saznati u muzeju koji se nalazi u Širokoj ulici u Dubrovniku, a naziva se Dom Marina Držića. Osnovan je 1989. g. i smješten je uz crkvicu Domino. Kako bi se što bolje upoznali sa životom i djelom Marina Držića, učenici 2. razreda srednje škole, pod vodstvom svoje profesorice hrvatskog jezika, Ivane Kodrič Kesovia, posjetili su Dom Marina Držića 9. veljače 2016. g.

Po ulasku u Dom mogle su se vidjeti lutke raznih likova iz Držićevih djela, u izvornoj veličini, rad Ivana Mitrovića. Tu su Pomet, Hekuba i Skup. Osim njih, u muzejskoj su zbirci i portreti hrvatskih književnika, koje su posjetitelji mogli vidjeti i na ovogodišnjoj Noći muzeja 2016. Osobito je važno istaknuti i jednu novinu u postavi ovog Muzeja, a to su dva eksponata, gipsani predložak i brončani odljev poprsja za koje se smatra da utjelovljuju dubrovačkog komediografa Marina Držića, a rad su najboljeg hrvatskog kipara 19. stoljeća, Ivana Rendića.

Učenike je u sve pojedinosti Doma uputio ravnatelj, gosp. Nikša Matić, a na samom kraju ovo je lijepo druženje zabilježeno zajedničkom fotografijom.

Lidija Tomašković, 2. srednje

Singularia tantum

Sva bit-ja (bića) su singularna, jer im je bît singularna. Svaka bît je singularno jedincata (UNICA). Bit-ja (bića) su udar duha (NOUS) u našu dušu, a taj udar je unikatni udar u kojemu se vrtlože prazemlja i protuzemlja sklapajući „zemlju“ kao „tlo“ kao „bitak“ bit-ja na kojemu ona „stoje“, „postoje“ i „iz-stoje“ (čovjek). Zemlja je u tome smislu svenosivi bezdan, a „stajati“ u bezdanu znači biti unikatan jer jedino „dno“, kao „opna“, kao „koža“, kao kontinuum, kao sveudiljnost prikriva jedincatost erotizacijom svega. Pranebo je logosni oganj kao kontinuum, kao EROS, spona NOUSA (duh) kao vatre i LOGOSA. Ono (pranebo) dijeli „vode“ nad svodom od „voda“ pod svodom. To dijeljenje prikriva jedincatost bit-ja (bića). Tek kada se spoje nadnebeske i podnebeske vode u „povodanj“, kada se rani pranebo provalom iskonskoga singulariteta, što se zbiva kao nicanje jedincatih bit-ja (bića), kao „geneza bez mogućnosti pada “, bez mogućnosti vinovništva, bît bit-ja biva singularnom!

Uzmimo jedno bit-je za primjer: „govor“ singularna imena „čklčk“! Nekako izdaleka ko puzav čklčk kazivaše nam se govor klizavim jezikom kazaljke. Tek svrtak iskonske koline za koju se drži svekolik žitak slovâ, beslovesno je kružio ivicom ciknuća do zjala u rijeci izvorne glazbe gdje značenje riječi vuče u sunovitu smjeru. Kao raspucan natjecalac, puklinom koju iznjedruje zrcalno nuzljubstvo duhovne vatre i logosna ognja, ponešto košljiv trhonoša, ako trh može biti zažgana svjetlost, namigivaše nam ta čudačna jezičina dok gnijezdila se u raljama zaumlja. Ali nadasve kao inokrajni podržnik, nekeko prerječit, preučen, preuman, preplažen, ožuljan, činio se govor tak izlikom za krvarinu sofronizirana prostora izvorne noeme. Ipak, zališnoga žitka ko zaponac bezdanice govor bi jednom mogao biti u skobnoj objeti opreprućeno zbivanje vrhovanja prapočetnih prvicâ (STOIHEION). Jer biti izvržen pršljivoj podbodi vlasatoga busišta riječi, a ne uzmoći umaći zlopatnoj i zaplotnoj potmuri besmislene mrkline jezikovnikâ jedva da je više ikom moguće.

Umjesto takve oklepine predlažemo rječiti „čklčk“: slovorodni glasnogovorni umrmljaj usrhnut u iskonskome podrhtavanju mûka, „mrm“ kao prakrik ugrađen u pozemljarske brazde govora. Jedan od jezika majanske porodice zove se „kakčikel“. Kakčikel? Što bi to moglo značiti? «Kakčikel» po predaji znači: «vatra (kak) upaljena iz drveta trenjem». No, to je «ukradena vatra» (kaže predaja dalje) i to «prije nego što je još došlo sunce». Jezično to znači prije «samoglasnika». Samoglasnici «a», «i», «e», u imenu «kakčikel», odgovaraju crvenoj, narančastoj i žutoj boji što su boje izlazećega, uzlazećega i uzašloga sunca. Uz inverziju kkčkl-čklkk (koja je znamen «krađe»), kad preskočimo samoglasnike, i govornu inačicu čklčk (koja je znamen «dima»), od kk-čkl («kakčikel» bez «samoglasnika») dobijemo čkl-čk: vatru plemena Kiče koja je bila pokrivena dimom, a koju su ukrali Kakčikeli prije nego što je još došlo sunce.

I tako smo u ulozi Ognjišara što kuša se u primanju prometejevskoga ognjenoga uzdarja. Jesmo li mi taj dar uopće u stanju primiti? I tko je to tko bi ga mogao primiti? Čovjek? Kakčikeli zovu «čovjeka» (toga prisnika, bliznika sa «čklčkom») «ače» («ache»)! Što nam ognjišarskim očima namiguje to «ime»? To su oči što plamte vatrom mudrosti, a na elementarnoj razini vatre, slova su glazbenici smisla svega oslovljivoga! «Čovjek» je «ače», a može i «ači», premda «ači» znači i «usne», «usta» (koja su vezana uz «jezik»)! «Čovjekovati», to znači dovoditi «dijete-vrijeme» do zrelosti kroz metamorfozu jezika u našemu vlastitome sunašnjem čovještvu. Čovjek je alfabet, a dijete-vrijeme je uglazbljeno slovo «a». Kako BETA znamenuje «kuću», «čovjek» je kao «alfabet» izvorno «kuća sunca», dvorac sunca! Alfa, alef, 'alpu, je sunce kao «bivol» koji oplođuje «zemlju», tj. Iskon dovodi do bitka («zemlja» je «bitak»). Da bi Iskon došao kroz čovjeka do bitka, treba najprije čovjeka uhvatiti na «udicu» za «usta» («achi»)! No, «udica» je «čaša» zapravo, jer «zmija» nudi čovjeku napitak besmrtnosti, tzv. «otvaranje očiju», božansko znanje dobra i zla! Otuda uglazbljeno slovo «č» (u imenu čovjeka «ače») čija noema «Čaša» upućuje na «vid» (otvorenih očiju), na kakčikelski «čik» (chik). Rascjep dobra i zla kroz rascijepljeni jezik zmije otvara doduše oči, ali **dva** različita oka: jedno sunčevo, drugo mjesečevo! Crni mjesec (EROS kao kontinuum) je zatvoreno sunčevo oko! Čovjek zatvorenoga sunčevoga oka ide putem Ničega, putem poništenja sunca. To je put Crnoga mjeseca koji je također oganj, ali mjesečev, logosni oganj! Da bi zagasio taj plamen nastupa samoglasnik «e» (u imenu «ače») koji kao «treći» samoglasnik odgovara «trećem» elementu – vodi! U tom smislu samoglasnik «e» je «suza» zatvorenoga sunčevoga oka, tj. Crnoga mjeseca koja to oko «otvara». Tako otvoreno sunčevo oko je «bitak», «tlo» na kojemu bića «stoje» nad ponorom Ničega. Takvo oko je ognjišarsko, prometejsko oko!

I eto, da bi Iskon kroz čovjeka došao do «bitka» mora ovaj (ače) imati kakčikelski jezik prije nego je došlo sunce kao «otvoreno sunčevo oko», tj. mora imati kkčkl kao čklčk, ukradeni **plamen plemena** Kiče!

Antun Nodilo, prof.

kakčikelska obitelj

Tikal (civilizacija Maya), Guatemala

53. regionalno natjecanje komornih sastava

3. studenog 2015. godine u Splitu se održalo 53. regionalno natjecanje komornih sastava za regiju jug. Na natjecanju su sudjelovala četiri komorna sastava Umjetničke škole Luke Sorkočevića:

- komorni duo, 2. kategorija: Barbara Ćorak, flauta i Lovro Barišić, gitara - nastavnik prof. mentor Jakov Kakarigi
- klavirski trio, 2. kategorija: Vesna Palčok, violina, Toma Širok, klavir i Nina Zvone, violončelo – nastavnica prof. Ana Zanini Mozara
- kvartet, 2. kategorija: Ana Kačić Barišić, violina, Vesna Palčok, violina, Meri Anastasov, violina i Patricia Ćorak, klavir - nastavnica prof. mentorica Anis Končić
- kvartet, 2. kategorija: Lucija Brautović, flauta, Barbara Ćorak, flauta, Nina Zvone, violončelo i Ana Bakija, klavir - nastavnica prof. mentorica Đive Kušelj

Komorni duo, Barbara Ćorak i Lovro Barišić, osvojio je 2. nagradu. Klavirski trio, Vesna Palčok, Toma Širok i Nina Zvone osvojio je također 2. nagradu. Kvartet, Ana Kačić Barišić, Vesna Palčok, Meri Anastasov i Patricia Ćorak osvojio je 2. nagradu, dok je kvartet Lucija Brautović, Barbara Ćorak, Nina Zvone i Ana Bakija, osvojio 1. nagradu stručnog ocjenjivačkog suda.

Posljednji navedeni kvartet, u čijem su sastavu Lucija Brautović, flauta, Barbara Ćorak, flauta, Nina Zvone, violončelo i Ana Bakija, klavir, pod vodstvom prof. mentorice Đive Kušelj, osvojio je 2. nagradu 53. hrvatskom natjecanju komornih sastava koje se održalo 3. i 4. prosinca 2015. godine u Zagrebu. Iako najmlađe u vrlo zahtjevnoj kategoriji, učenice su osvojile 2. nagradu (96,50 bodova).

Međunarodni gitaristički festival „Zagreb Guitar Festival“

Katarina Mrvalj predstavljala je našu školu na međunarodnom gitarističkom festivalu „Zagreb Guitar Festival“ koji se održavao u Zagrebu od 11. do 14. veljače 2016. godine. Katarina je učenica 4. razreda osnovne glazbene škole, a njezin je profesor Dario Čagalj. Pod njegovim mentorstvom Katarina je na Festivalu u 2. kategoriji osvojila 2. nagradu stručnog ocjenjivačkog suda.

Međunarodno natjecanje klasične gitare održava se u devet kategorija određenim po godištima natjecatelja – gitara solo te kategorija komorne glazbe s gitarom.

U žiriju natjecanja su eminentna gitaristička imena i vodeći hrvatski pedagozi.

Pobjednici svake kategorije dobili su vrijedne nagrade sponzora te nastup na Koncertu hrvatske glazbe u sklopu 3. Zagreb Guitar Festivala. Pobjednici kategorije nastupit će sa kompozicijom napisanom za njih.

54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa GUDAČI - REGIJA JUG, Zadar 13. - 15. veljače

Kao i ranijih godina i ove su godine naši učenici predstavljali Umjetničku školu Luke Sorkočevića Dubrovnik na 54. regionalnom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa.

učenik/-ica	**instrument**	kategorija	**nastavnik**	**nagrada**
Elza Filipović	violoncello	1.	Ana Zanini Mozara, prof.	2.
Marta Kekez	violoncello	1.	mr. Vanda Đanić, prof. mentor	2.
Ivana Đanić	violina	2.	Anis Končić, prof. mentor	2.
Ana Hađinac	violina	2.	Evelina Šegović, prof.	2.
Ana Vidojević	violina	2.	Anis Končić, prof. mentor	1.
Andrea Zadre	violoncello	2.	mr. Vanda Đanić, prof. mentor	3.
Mihaela Đanić	violoncello	3.	mr. Vanda Đanić, prof. mentor	2.
Antoneta Gončin	violina	3.	Slobodan Begić, prof.	2.
Nina Zvone	violoncello	3.	Ana Zanini Mozara, prof.	1.
Meri Anastasov	violina	4.	Anis Končić, prof. mentor	1.
Ana Kačić Barišić	violina	4.	Anis Končić, prof. mentor	2.
Laura Marić	violina	4.	Evelina Šegović, prof.	2.
Vesna Palčok	violina	4.	Anis Končić, prof. mentor	2.
Patricia Ćorak	violina	5.	Anis Končić, prof. mentor	1.
Karmen Maškarić	violina	5.	Evelina Šegović, prof.	1.
Jakov Sekula	violina	5.	Lorena Milina, prof.	1.

54. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, Zagreb 11. - 19. ožujka

Od 11. do 19. ožujka na Muzičkoj akademiji Zagreb održalo se 54. hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa u disciplinama: udaraljke, suvremeni ples, harfa, harmonika, puhači i gudači. Umjetničku školu Luke Sorkočevića Dubrovnik predstavljali su učenici koji su na županijskom natjecanju osvojili drugu nagradu. U nastavku donosimo popis učenika i njihov uspjeh na državnoj razini.

učenik/-ica	**instrument**	**kategorija**	**nastavnik**	**nagrada**
Ana Vidojević	violina	2.	Anis Končić, prof. mentor	2.
Nika V idojević	flauta	1.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	2.
Meri Anastasov	violina	4.	Anis Končić, prof. mentor	2.
Patricia Ćorak	violina	5.	Anis Končić, prof mentor	3.
Karmen Maškarić	violina	5.	Evelina Šegović, prof.	2.
Jakov Sekula	violina	5.	Lorena Milina, prof.	2.
Nina Zvone	violončelo	3.	Ana Zanini Mozara, prof.	2.

54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa - UDARALJKE - Zagreb 14. veljače

učenik	**instrument**	kategorija	**nastavnik**	nagrada
Martin Oršulić	udaraljke	2.	Karmen Pervitić, prof.	2.

54. regionalno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa - PUHAČI - REGIJA JUG, Imotski, 18. - 20. veljače

učenik/-ica	instrument	kategorija	**nastavnik**	nagrada
Petar Kušelj	truba	1.	Ivan Kušelj, prof.	2.
Nika Vidojević	flauta	1.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	1.
Nevia Miloslavić	flauta	2.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	2.
Lucija Brautović	flauta	3.	mr. Đive Kušelj, prof. mentor	2.
Tana Michl	klarinet	3.	Eduard Marčić, prof.	2.
Jakov Varezić	saksofon	4.	Željko Barač, prof.	2.

Koncert učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom

Već tradicionalni koncert učenika Umjetničke škole Luke Sorkočevića s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom održan je 26. veljače 2016. u tvrđavi Revelin. Na koncertu su nastupili učenici koji svojim radom i upornošću postižu izvrsne rezultate na mnogim natjecanjima. Tako su sudjelovali i na 54. regionalnom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa koje se održavalo u Zadru i Imotskom, u veljači ove godine. Koncert s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom pruža mladim glazbenicima priliku stjecanja iskustva nastupanja uz pratnju orkestra, ali i daljnjeg glazbenog usavršavanja koje već dugi niz godina podupire dirigent Slobodan Begić, ujedno i profesor Umjetničke škole.

Zanimljivost koja je pratila ovaj glazbeni susret bila je edukativna radionica koja se održala istog dana u jutarnjem terminu i bila je namijenjena svim dubrovačkim školarcima s ciljem približavanja glazbe mladima. Tako je dirigent Slobodan Begić govorio o djelima koja su mladi glazbenici izvodili, o instrumentima i orkestru općenito.

Mladi solisti koji su nastupili na ovom koncertu su: Lucija Brautović i Barbara Ćorak (flaute), Tana Michl (klarinet), Marija Kristina Tomić i Sara Žuvela (soprani), Paula Bukvić, Jakov Sekula, Meri Anastasov i Karmen Maškarić (violine), Jakov Varezić (saksofon) i Nina Zvone (violončelo). Donosimo vam i program koncerta na kojem možete vidjeti skladbe kojima su se ovi mladi glazbenici predstavili.

Međunarodno natjecanje „Rudolf Matz“

Paula Bukvić, pod vodstvom mentorice prof. Dore Kamber, osvojila je 3. nagradu u trećoj kategoriji na 15. međunarodnom natjecanju “Rudolf Matz”, koje se održavalo od 19. do 24. ožujka održava u Čakovcu.

Porečki tirando con pizzicato 2016.

Od 31. ožujka do 3. travnja u Poreču se održavalo međunarodno natjecanje “Porečki tirando con pizzicato”. Učenice Umjetničke škole Luke Sorkočevića još jednom su postigle izvrsne rezultate te još jednom potvrdile dobro znanu činjenicu da Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik „posjeduje“ pravo bogatstvo iznimnih glazbenih talenata vrijednih pažnje, kako stručnjaka tako i šire javnosti.
Sve predstavnice Umjetničke škole natjecale su se u disciplini violina i to u četiri različite kategorije, 1., 3., 4. i 5. kategoriji. Umjetničku školu predstavljale su sljedeće učenice: Karmen Begić i Noa Selmani u 1. kategoriji, Paula Bukvić u 3. kategoriji, Katarina Baule, Laura Marić, Lucija Marinović i Nora Miljanić u 4. kategoriji te Karmen Maškarić u 5. kategoriji. U tablici donosimo njihove izvrsne rezultate.

učenica	kategorija	nastavnik	nagrada
Karmen Begić	1.	Slobodan Begić, prof.	2.
Noa Selmani	1.	Dora Kamber, prof.	1.
Paula Bukvić	3.	Dora Kamber, prof.	1.
Katarina Baule	4.	Dora Kamber, prof.	1.
Laura Marić	4.	Evelina Šegović, prof.	2.
Lucija Marinović	4.	Dora Kamber, prof.	2.
Nora Miljanić	4.	Dora Kamber, prof.	2.
Karmen Maškarić	5.	Evelina Šegović, prof	1.

„Daleki akordi“

Na 21. međunarodnom natjecanju mladih glazbenika „Daleki akordi“, održanom u Splitu od 11. do 16. travnja 2016. godine, sudjelovali su mladi glazbenici iz Slovenije, Slovačke, Srbije, Crne Gore, Bosne i Hercegovine i Hrvatske.
Više od 190 mladih glazbenika natjecalo će se u disciplinama gitara, klavir i pjevanje u raznim kategorijama koje okupljaju glazbenike u dobi do 26 godina. I ove su godine svoj talent i vještine na „Dalekim akordima“ pokazali učenici Umjetničke škole Luke Sorkočevića osvojivši vrijedne nagrade:
-**Ivo Baule** osvojio 2. nagradu u 4. kategoriji u disciplini gitara,
-**Katarina Mrvalj** osvojila 2. nagradu u 2. kategoriji u disciplini gitara,
-**Sara Žuvela** osvojila 1. nagradu u 3. kategoriji u disciplini solo pjevanje,
-**Marija Kristina Tomić** osvojila 3. nagradu u 3. kategoriji u disciplini solo pjevanje,
-**Nikša Car** osvojio 3. nagradu u 2. kategoriji u disciplini klavir
- **Paula Jadrušić** osvojila 2. nagradu u 4. kategoriji u disciplini klavir
-U 2. kategoriji, u disciplini klavir, natjecala se **Nika Bjelovučić** koja je u ukupnom poretku zauzela 24. mjesto osvojivši ukupno 34,00 boda.
-U 3. kategoriji natjecali su se **Petra Radić**, **Maja Makivić** i **Maro Morača**. Petra Radić i Maja Makivić osvojile su po 34,00 boda te zauzele 17., odnosno 18. mjesto, dok je Maro Morača osvojio 30,00 bodova te u ukupnom poretku zauzeo 24. mjesto.

Međunarodno natjecanje puhača Varaždin „woodwind & brass“

Nika Vidojević osvojila je 1. nagradu na 2. međunarodnom natjecanju puhača Varaždin “Woodwind&brass”, u disciplini flauta. U B kategoriji natjecalo se ukupno 29 natjecatelja, a Nika je u ukupnom poretku zauzela odlično 10. mjesto osvojivši 95,00 bodova.
U istoj se kategoriji natjecala i **Ines Begić** koja je osvojila 2. nagradu. Ines je u ukupnom poretku zauzela 21. mjesto osvojivši 92,37 boda.
Učenica **Barbara Ćorak** osvojila je 2. nagradu u D kategoriji u disciplini flauta, a u ukupnom je poretku zauzela 10. mjesto osvojivši ukupno 92,93 boda.

Međunarodno natjecanje InterDanceFEST - Sarajevo 2016.

Baletni odjel Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik sudjelovao je na međunarodnom plesnom natjecanju InterDance FEST-u, koje se održavalo u Sarajevu od 15. do 17. travnja 2016. godine.
Učenice prvog, drugog i trećeg razreda baletnog odjela ostvarile su izvrstan rezultat osvojivši tri prve nagrade i to u sljedećim kategorijama: suvremeni ples, karakterni ples i klasični balet.
U nastavku donosimo popis učenika koji su sudjelovali.

učenici	razred	kategorija i naziv plesa	nastavnik	koreograf	nagrada
Orlando Bratičević, Petra Dedić, Tonka Fragić, Luna Ivičević-Bakulić, Leeloo Jerinić, Nikoleta Pržić, Anđela Savić, Maria Sorić, Nikolina Šilje, Nika Vidojević, Mia Marija Žegura	1.	suvremeni ples „Raštimani orkestar“	Tea Prkačin, nast.	Zrinka Japunčić, nast.	1.
Katarina, Bonić, Iris Brailo, Ana Brnadić, Monika Čuikin, Josipa Habjan, Donatella Ivulić, Patricia Kajinić, Nika Marušić, Orsula Soko	2.	karakterni ples „Moskovska kadrilla“	Ana Gavrilica, nast.	Ana Gavrilica, nast.	1.
Lea Daković, Petra Macan, Mirta Nikolić, Karmen Obuljen, Lana Pustić, Ana Vidojević, Nika Vlatko, Ana Vukasović, Dora Vuletić, Leonarda Zorić	3.	klasični balet „San o vjetru“	Alida Vuković, nast.	Alida Vuković, nast.	1.

1. međunarodno natjecanje mladih pijanista

Prvo Međunarodno natjecanje mladih pijanista održavalo se od 15. do 18. svibnja 2016. g. u Muzičkoj školi Tivat, ujedno i organizatoru natjecanja.
Natjecanje je obuhvatilo kategorije od najmlađih uzrasta do akademije. 130 kandidata iz Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije, Kosova, Makedonije, Albanije, Ukrajine i Crne Gore, natjecalo se u disciplinama klavir solo, klavir četveroručno i korepeticija.

Našu su školu, pod vodstvom mentorice prof. Marije Grazio, predstavljala dva učenika, Nikša Car, učenik 3. razreda osnovne glazbene škole i Antun Milinković, učenik 2. razreda srednje škole. Oba su učenika osvojila izvrsnu 2. nagradu, Nikša Car u B kategoriji, a Antun u E kategoriji. Antun je osvojio 91 bod te je u ukupnom poretku od 15 natjecatelja zauzeo odlično treće mjesto.

fotografija preuzeta s: www.dubrovački.hr

fotografija preuzeta s: www.dubrovniknet.hr

Noć za pamćenje

Nakon dugih rasprava i pokušaja organiziranja maturalne zabave koja je san svakog maturanta i njegova prilika da se iskaže i zablista u punom sjaju, napokon je stigao i taj dan.
Ove godine, unatoč preprekama i situaciji da nam škola nažalost nije bila u mogućnosti organizirati maturalnu kao generacijama prije, nismo se predali. Odlučili smo biti ustrajni i pod svaku cijenu organizirati maturalnu večer. Najprije smo jako dugo tražili mjesto koje bi odgovaralo našem malom broju učenika. Našli smo se u dosta situacija u kojima smo bili neshvaćeni i odbijeni, ali isto tako susresli smo se s izuzetno ljubaznim i pristupačnim ljudima koji su nas podržali te nam omogućili da održimo večeru. Našli smo mjesto, odredili vrijeme, skupili novac, izradili pozivnice i „nabacili“ smješak na lice.
Nakon svih muka, 29. travnja 2016. godine pojavili smo se na Banjama u East-west baru u 19:30, jako ponosni na sebe, ali i na profesore koji su bili naša podrška. Odradili smo svoje, zablistali smo i dobili brojne pohvale za organizaciju. Uz školski bend i playlistu plesali smo dugo u noć, a nismo propustili ni after party.

Helena Radoš, 4. srednje

Fotografije preuzete s: www.dubrovniknet.hr

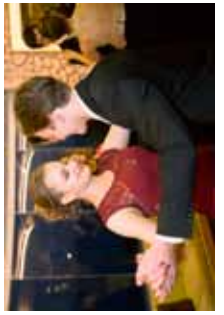

Glazba i nakon svega

Učenici završnog razreda Umjetničke škole Luke Sorkočevića, Amar Omerčahić, Luka Jovica, Antonio Gavranić, Antonela Burđelez, Greta Knežević, Niki Zelen, Matej Lisičić, Lucija Botica i Sara Žuvela, održali su 11. svibnja 2016. g. maturalni koncert u prepunoj koncertnoj dvorani škole. Maturanti su tako na najljepši mogući način završili svoje srednjoškolsko obrazovanje te dirigiranjem, pjevanjem i sviranjem oduševili publiku i profesore.

Bila je to jedna predivna večer, puna emocija, sreće i tuge. Sreće zbog uspjeha i zrelosti koju su učenici pokazali, a tuge zbog rastanka.

Ova se generacija može pohvaliti talentiranim i vrijednim učenicima, među kojima se posebno ističu oni koji su iz godine u godinu osvajali nagrade na raznim regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima. U nadi da će i u novim životnim izazovima biti ovako uspješni, želimo im puno sreće u daljnjem školovanju.

UMJETNIČKA ŠKOLA LUKE SORKOČEVIĆA DUBROVNIK

36. javna izvedba — školska godina 2015./2016.

Koncertna dvorana „Luka Sorkočević"

Srijeda, 11. svibnja 2016. — Početak u 20.00 sati

KONCERT MATURANATA

1.	G. F. HÄNDEL:	Largo	izvodi: dirigira: mentor:	ORKESTAR SREDNJE ŠKOLE AMAR OMERČAHIĆ Slobodan Bogić, prof.
2.	W. A. MOZART:	Menuet	izvodi: dirigira: mentor:	ORKESTAR SREDNJE ŠKOLE LUKA JOVICA Slobodan Bogić, prof.
3.	L. KOGAN:	Concert	trublja: mentor:	ANTONIO GAVRANIĆ Ivan Kalitić, prof.
4.	W. A. MOZART:	„Dim Giovanni" Arija Zerline – Vidal carina	sopran: mentor:	ANTONELA BURĐELEZ Dubravka Hlilja, prof. mentor
5.	R. MATZ:	Elegija	v. cello: mentor:	GRETA KNEŽEVIĆ mr. Vanda Dunić, prof. mentor
6.	L. BROUWER:	Un dia di Novembre	gitara: mentor:	NIKI ZELEN Marija Brčić, prof.
7.	E. COSSETTO:	Čardaš	klarinet: mentor:	MATEJ LISIČIĆ Eduard Marčić, prof.
8.	F. CHOPIN:	Mazurka a-mol op.17 br.4	klavir: mentor:	LUKA JOVICA Edita Čabrilo, prof.
9.	A. KAUFMANN:	Barletta Mitska Dragomira	mandolina: mentor:	LUCIJA BOTICA Ivana Kenk Kalebić, prof.
10.	G. ROSSINI:	„La cambiale di matrimonio" Arija Clarina – Anch'io son giovine	sopran: mentor:	SARA ŽUVELA Dubravka Hlilja, prof. mentor

KLAVIRSKA PRATNJA – STEFANI GRBIĆ, prof.

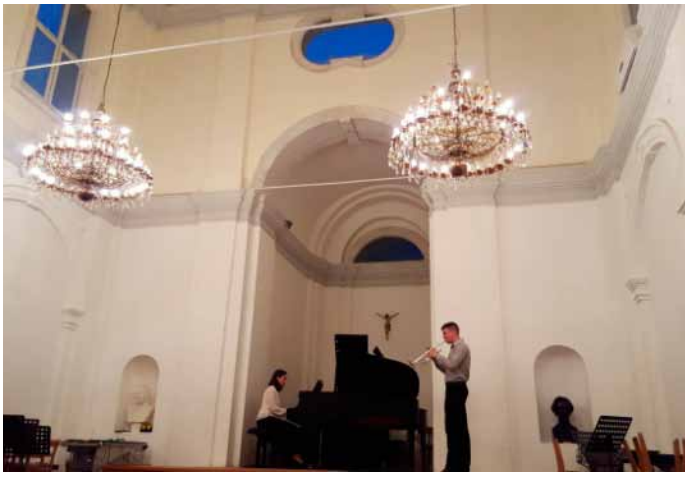

Muško-ženska prijateljstva – jesu li moguća?

Mnogi bi vam ljudi na ovo pitanje odgovorili – ne, s obzirom na to da smatraju kako iz tih prijateljstava proizlazi isključivo ljubav, što zapravo samo po sebi i nije loša stvar. Međutim, uvijek se može dogoditi da se prijateljstvo uruši u slučaju da ljubavna veza ne uspije. Upravo iz tog razloga mnogi izbjegavaju stupati u veze s prijateljima ili uopće započinjati prijateljstva s osobama suprotnog spola. S druge strane, moramo uzeti u obzir da nisu svi jednake seksualne orijentacije pa iz određenih prijateljstava niti nema mogućnosti da nastane ljubav.

Ako pitate nas, mi imamo drugačija stajališta od gore navedenih primjera. Iz osobnog iskustva možemo vam reći da nema velike razlike što se tiče prijateljstva s osobama različitog spola. U našem društvu nikad nismo pravili razlike između momaka i djevojaka. Govorimo o dugogodišnjim prijateljstvima u kojima nikad nismo imali potrebu za nečim većim.

Zaključujemo – moguće je da iz muško-ženskih prijateljstava nastane ljubav. No, zar je potrebno tražiti išta više kad nam je pružen, po našem mišljenju, najvrjedniji odnos koji možemo s nekim imati, a to je pravo prijateljstvo!

Glorija Duždević i Antonela Vlašić, 2. srednje

Sapienti sat. (*Pametnome dosta.*)

- Za razliku od većine svijeta, Mongoli ne šećere čaj – oni ga sole.
- Gospođa Vassilyeva je žena koja je rodila najviše djece na svijetu – ukupno 69! Ona se porodila 27 puta, a 16 puta je rodila blizance, 7 puta trojke i 4 puta četvorke.
- Broj 7 je najpopularniji broj kojeg odabiru igrači lota!
- Matematičari su izračunali da na Rubikovoj kocki postoji oko 43 trilijuna kombinacija. Unatoč tome, kocku je moguće složiti u ispod 30 poteza.
- Voltaire je dnevno pio 50 šalica kave. U 80. godini života i nakon konzumiranja toliko kave dnevno svojim je kritičarima šaleći se rekao: „Ako je kava otrov, moj primjer pokazuje da djeluje dugoročno i sporo!"
- Kad bi Kip slobode nosio cipele, nosio bi broj 879.
- Najsmrdljiviji cvijet na svijetu, ‹›Cvijet strvina›› (*Amorphophallus titanum*), potječe iz Indonezije, a poznat je po strašnom mirisu kojeg uspoređuju s mirisom trulog mesa. Biljka je jedinstvena i po tome što njezin cvijet može biti visok devet metara te, kada je u punom cvatu, širok šest metara. Cvjeta samo jednom svakih 7 do 10 godina i to samo 48 sati.
- Najprometniji granični prijelaz je između SAD-a Meksika.
- Životni vijek slonova jedan je od najduljih u svijetu sisavaca – oko sedamdeset godina. Nakon razdoblja skotnosti koje traje 22 mjeseca, rađa se jedno mladunče teško oko 120 do 130 kilograma. Dvoje je mladunčadi rijetkost.
- Vjetrovi u Neptunovoj atmosferi najbrži su u Sunčevu sustavu, njihova brzina doseže do 2400 km/h. Većina vjetrova puše u smjeru istok-zapad, suprotno od smjera rotacije planeta.
- Kaspijsko jezero najveće je jezero na Zemlji, između Europe i Azije, s površinom od 371 800 km². Sjeverni dio jezera je plitak jer ga popunjavaju nanosi rijeke Volge, a južni je dublji, najveća dubina je 1025 m. Kaspijsko je jezero slano i zapravo je zatvoreno more.
- Biljka koja najbrže raste je jedna od 45 vrsta bambusa koja može rasti do 91cm dnevno.
- Najčešće prezime na svijetu je Li. Samo Kina ima 87 milijuna ljudi s tim prezimenom (8,7% populacije).
- Robert Pershing Wadlow (1918.-1940.) prema Guinessovoj knjizi rekorda najviši je čovjek u medicinskoj povijesti. Kada je umro Wadlow je bio visok 273 cm i težak 200 kg.
- Prema Svjetskoj meteorološkoj organizaciji (WMO), najniža ikad izmjerena temperatura bila je -89.2 stupnja Celzijeva u Vostoku na Antarktici.
- Novi Zeland je prva zemlja koja je dala ženama pravo glasa (1893.).
- Veze između lijeve i desne strane mozga su brže kod ljevorukih ljudi. To znači da su ljevaci učinkovitiji u procesuiranju većih količina informacija.
- Popularna marka *Nike* dobila je ime po istoimenoj grčkoj božici snage, brzine i pobjede.
- Klinofobija je strah od odlaska u krevet, aulofobija strah od flauta, a trihofobija strah od kose.
- Prosječna žena na dan izgovori 20.000 riječi, dok prosječni muškarac izgovori samo 7000 riječi dnevno.
- Osim što je bio jedan od utemeljitelja kubizma, Picasso je 1911. bio jedan od osumnjičenih za krađu poznate slike *Mona Lisa* iz muzeja Louvre u Parizu.
- Kada prislonite školjku na uho ne čujete ocean već svoju krv.
- Prosječan mozak odraslog čovjeka je težak oko 1.3 – 1.4 kg. Veličina i težina nemaju apsolutno nikakvu vezu sa koeficijentom inteligencije (IQ).
- Žirafe nemaju glasnice i život provedu „u tišini". Komunikaciju međusobno i s drugim životinjama ostvaruju pokretima repa.
- Najskuplje ikad prodano literarno djelo je *Codex Leicester*, bilježnica rukopisa Leonarda da Vincija koju je za 30.8 milijuna dolara na aukciji kupio osnivač Microsofta, Bill Gates, 1994. godine.

Maturanti – generacija 2015./2016.

Anđela Bušurelo, Luka Jovica, Karmen Kovačić Karamatić, Mihaela Zlojić, Greta Knežević, Mara Piskulić, Antonio Gavranić, Matej Lisičić, Bruno Di Reda, Silvia Čeperković, Helena Radoš
razrednica: Diana Rajič, prof.

Često sam odlazio. I okretao se i kažu tada
poželiš da se nekad vratiš. I vraćao sam se.
I ništa nije bilo isto, ni pejzaži, ni ljudi, ni ja.
Shvatio sam ne treba se vraćati, ono što je
bilo lijepo neka zauvijek ostane u snovima.
Vječno će trajati…

Sergej Jesenjin